உ

கடவுள்துணை.

செந்தமிழ்

தொகுதி-கச.] ராக்ஷஸ௵ பங்குனி௴ [பகுதி-ரு.

Vol. XIV. March—April, 1916. No. 5.

பதார்த்ததீபிகை.

செந்தமிழ் (தொகுதி-கச பகுதி உ-ல்) கூ௦-ஆம்பக்கத் தொடர்ச்சி.

இனி அக்கபாதர் என்னும்பெயருடைய கௌதமர் நியாயசூத்திரத்திலே பதினாறுபதார்த்தங் கூறுவர். பதினாறுபதார்த்தங்களையுந் தமிழ்க்குவலயானந்தகாரர் வாதக்கருப்பொருள் எனப் பெயர்வைத்துக் கொண்டு சூத்திரம் ஒன்றினாற் சொல்லுவர்.

பதினாறுபதார்த்தங்களாவன: பிரமாணம், பிரமேயம், சமுசயம், பிரயோசனம், திருட்டாந்தம், சித்தாந்தம், அவயவம், தருக்கம், நிர்ணயம், வாதம், செற்பம், விதண்டை, ஏத்துவாபாசம், சலம், சாதி, நிக்கிரகம் என்பனவாம்.

நியாயசூத்திரம்.

𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌯𑌸𑌂𑌶𑌯𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌵𑌯𑌵
𑌤𑌰𑍍𑌕𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌯𑌵𑌾𑌦𑌜𑌲𑍍𑌪𑌵𑌿𑌤𑌣𑍍𑌡𑌾𑌹𑍇𑌤𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌸𑌚𑍍𑌛𑌲𑌜𑌾𑌤𑌿𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌥𑌾
𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌾𑌧𑌿𑌗𑌮𑌃 ॥

குவலயானந்தம்.

பிரமாணம் பிரமேய வையங் காரியம்
திதர்சஞ்சித் தாந்தமவ யவந்தர்க்க நிர்ணயம்

*

ஆபாசம் வித்ண்டஞ் சலநிக் கிரகம்
வாதஞ் செற்பஞ் சாதி யெனும்பதி
னாறும் வாதக் கருப்பொரு ளாகும்.

காரியம் - பிரயோசனம். நிதர்சம் - திருட்டாந்தம். ஆபாசம் - ஏத்துவாபாசம். விதண்டம் - விதண்டை.

க. பிரமாணமாவது அறிவினாற்றலாற் பொருள்களை அளந்தறிதற்குக்கொள்ளப்படும் அளவைக்கருவி. அது காண்டல், கருதல், உரை, உவமை என நான்குவகை. நான்கின்மேலுஞ் சிலகொள்வர். அவையெல்லாம் நான்கனுள் அடங்கும்.

உ. பிரமேயமாவது காண்டல் கருதல்முதலிய அளவைக்கருவிகளால் அளந்தறியப்படும் பொருள். அஃது ஆன்மா, உடல், பொறி, அர்த்தம், புத்தி, மனம், பிரவிருத்தி, தோடம், பிரேத்தியபாவம், பலம், பீடை, வீடு எனப் பன்னிருவகைப்படும்.

ஆன்மாவாவது அறிவிற்கிடமாயுள்ளது. அது சீவாத்துமா, பரமாத்துமா என இருவகை. உடம்பாவது உயிரின்போகத்திற்கு இடனாயுள்ளது. அஃது அண்டசம்முதலியனவாக நான்குவகையுடையது. பொறியாவது மெய், வாய்முதலியன. அர்த்தமாவது மண், புனல் முதலியன. புத்தி - அறிவு. மனமாவது சுகம்முதலியன அநுபவிக்குங்கருவி. பிரவிருத்தி - தொழிற்பாடு. தோடமாவது விருப்பு, வெறுப்பு, மையல் என்னும் குற்றம். பிரேத்தியபாவம் - மறுபிறப்பு. பலமாவது சுகதுக்ககாரியம். பீடை - துயர். வீடு - துக்கநிவிர்த்தி.

ங. சமுசயமாவது பலதலையாய உணர்வு. அது பொதுவியல்பு முதலியவற்றால் மூன்றுவகையாகும்.

ச. பிரயோசனமாவது சுகமுண்மையும், துக்கமின்மையும் அவற்றின் சாதனமுமாகிய காரியம்.

ரு. திருட்டாந்தமாவது வாதியும், பிரதிவாதியும் பொருட்டுணிவுக்கு அநுகூலமாகக்கொள்ளும் பதார்த்தம். வாதி - வாதசபையிலே முதலிலேபேசுவோன். பிரதிவாதி - வாதிகூற்றுக்கு மறுப்புச்சொல்வோன். திருட்டாந்தம் - காணப்பட்டமுடிபுடையது.

ூ. சித்தாந்தமாவது பிரமாணமுடைமையால் அறிஞரால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட பக்ஷத்தாபனமானவாக்கியம். சித்தாந்தம் - நிச்சயிக்கப்பட்டமுடிபு.

எ. அவயவமாவது வழியளவைக்குரிய மேற்கோள், முதனிலை, காட்டுமுதலிய உறுப்பு. அவயவம் - உறுப்பு.

அ. தர்க்கமாவது நெருப்பில்லையாயின், புகையுமில்லை என்பது போன்ற பிறழ்ச்சியுணர்வு. அது தன்னைப்பற்றுதல், ஒன்றனையொன்று பற்றுதல்முதலியனவாகப் பலவகைப்படும். தர்க்கம் - அறிவிற்குக் காரணமானஆராய்வு.

கூ. நிர்ணயமாவது பிரமாணத்தின்பயனாகிய துணிவுணர்ச்சி. நிர்ணயம் - துணிவு.

கO. வாதமாவது மெய்ப்பொருளை அறியவேண்டும் விருப்புடைய வாதி, பிரதிவாதி என்னும் இருவருந் தம்முள்ளேநிகழ்த்தும் வினாவிடைகள் அமைந்த வாக்கியம். வாதம் - மெய்பெறல்காரணமாகச்சொல்லும் வார்த்தை.

கக. செற்பமாவது தங்கள்தங்கள்பக்ஷங்களை உத்தரஞ்சொல்லித் தாபித்தல்வாயிலாக ஒருவரையொருவர் வெல்லவிரும்பும் வாதி, பிரதிவாதி என்னும் இருவரும் தம்முள்ளேநிகழ்த்தும் வினாவிடைகளமைந்த வாக்கியம். செற்பம் - சொல்லல்.

கஉ. விதண்டையாவது சுவபக்ஷத்திலே வினாவும் வினாக்களுக்கு விடைகள்கூறி அதனை நிறுத்தாமற் பரபக்ஷத்தைமாத்திரங் கண்டிக்கும் வாக்கியம். விதண்டை - மிகமறுத்துரைத்தல்.

கங. ஏத்துவாபாசமாவது மெய்போலத்தோன்றும் பொய்வடிவாகிய ஏது. ஏது+ஆபாசம்=ஏத்துவாபாசம். ஏது - காரணம். ஆபாசம் - பொய்வடிவம், போலி.

கச. சலமாவது கூறுவோன்கருத்துக்குமாறாக அவன்சொல்லிய சொற்கு வேறுபொருள்கற்பித்துக்கொண்டு அசதியாடல். சலம் - பொய், தன்வடிவைமறைத்தல்.

கரு. சாதியாவது வாதியின்வாக்கியங்களிலே நிந்தைதோன்று மாறுசொல்லும் பொய்வடிவமான உத்தரம். அது பொதுவியல்பு, வேற்றியல்பு, உயர்வு, தாழ்வுமுதலியவற்றாற் பலவகைப்படும். சாதி - விரோதவார்த்தை.

கசு. நிக்கிரகமாவது வாதத்திலே எய்துந் தோல்வி. அது மேற்கோளழிவு, வேறுமேற்கோள்முதலாகப் பலவகைப்படும். நிக்கிரகம் - தொழிற்பாடு தடையுறல்.

இந்தப்பதார்த்தங்கள்பதினாறும் முன்சொல்லப்பட்டபதார்த்தங்கள் ஏழனுள்ளும் அடங்கும்நெறியுடையனவாம். அடங்கும்நெறியை நியாயசூத்திரவுரைமுதலியனகொண்டு உய்த்துணர்க.

இனி, உத்தேசமாகச்சொல்லப்பட்ட பதார்த்தங்கள் ஏழையுந் தனித்தனிசொல்லக்கருதி முதற்கணின்ற திரவியம், குணம் என்னும் இரண்டன்வகைகளையும் வருங்கவிகளிரண்டினாலுஞ் சொல்லுகின்றார்.

திரவியமாவது காரியத்தின் சமவாயிகாரணமாயாக, குணங்களுக்கு ஆச்சிரயமாயாக, திரவியத்தன்மைச் சாதியுடையதாயாக உள்ள பொருள். சமவாயிகாரணம் காரியத்திலே ஒற்றுமைபெற்றிருக்குங் காரணம். சமவாயி - ஒற்றுமையுடையது. சமவாயம் - ஒற்றுமை. ஆச்சிரயம் - ஆதாரம், பற்றுக்கோடு. திரவியத்தன்மை - பொருளின் தன்மை. சாதி - பொதுவியல்பு. அன்னம்பட்டரும் "பொருண்மைச் சாதியுடைமையாதல், குணமுடைமையாதல் பொருட்கு இலக்கணம்" என்பர்.

குணமாவது திரவியத்திலே சமவேதமாயிருப்பதும், நித்தியாநித்தியவஸ்துக்களிலே இருப்பதும், பொருளைப்பிரிப்பதுமாகிய உபாதியுடையபொருள். சமவேதம் - ஒற்றுமை. உபாதி - காரியம்.

திரவியமுங் குணமும்.

க. மண்புன நீவளி வான்போது திக்காத்து மாமனமென்
றொன்பது முற்பொருண் மூவெண் குணங்க ளுருவஞ்சுவை
பின்பகர் நாற்ற முறலெண் ணளவு பிறிதியைபு
கண்பெறு நீக்கம் பரத்துவம் பின்மை கடுந்திண்மையே.

உ. காணு நெகிழ்ச்சி சிநேக மொலிபுத்தி கண்டசுகங்
கோணும் பருவர லிச்சை வெறுப்புக் கொளுமுயற்சி
பேணுந் தரும மதன்மம் பழக்கம் பிறங்குமிவை
மாணும் பொருள்வயி னுள்ளன வென்று மதித்தனரே.

திரவியம்.

(இ - ள்) முற்பொருள் மண், புனல், தீ, வளி, வான், போது, திக்கு, ஆத்துமா, மனம் என்ற ஒன்பது-முதற்கட்சொல்லப்பட்ட திரவியம் பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, காலம், திக்கு, ஆன்மா, மனம் எனப்பட்ட ஒன்பதுமாம் எ - று.

குணம்.

மூவெண்குணங்கள்-திண்மையே எ-து, இருபத்துநான்குகுணங்களாவன: உருவம், சுவை, கந்தம், பரிசம், எண், பரிமாணம், வேற்றுமை, சையோகம், விபாகம், முன்மை, பின்மை, திண்மை,

காணும்நெகிழ்ச்சி—பழக்கம் எ - து. நெகிழ்ச்சி, சிநேகம், சத்தம், புத்தி, சுகம், துக்கம், விருப்பு, வெறுப்பு, முயற்சி, தர்மம், அதர்மம், பழக்கம் என்றவாறு.

உறல் - பரிசம். பிறிது - வேற்றுமை. இயைபு - சையோகம். நீக்கம் - பிரிவு. பருவரல் - துக்கம். பழக்கம் - வாசனை.

மாணும் பொருள்வயி னுள்ளன வென்று மதித்தனரே என்பது "த்ரவ்யஸமவேதஜாத்யவ்ருத்தி" எனவும், "குணாச்ரயோ த்ரவ்யம்" எனவும் வடநூலார்கூறும் இலக்கணங்களை அநுசரிக்கின்றன.

(இன்னும்வரும்.)

அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளை,
சுன்னாகம்.

உ

போர்க்கருவிகள்.

பூர்வகாலத்தில் வைசியர்கள் தங்கள் தன தானியாதிகளைப் பிறர் வந்து கொள்ளையிட்டுச் செல்வதைக்கண்டு வீரரைக் காவலராகுமாறு வேண்டினர். அவர்கள் காவற்றொழிலைமேற்கொண்டு க்ஷத்திரியரென்னும்வகுப்பினராயினர். அவர் தங்காவலை உலகவொழுக்க வழக்கங்களைத் தழுவி நன்னெறியிற் காத்தற்பாலராயினமையின் அவர்க்கு முறைகளை வகுக்குங் கட்டுப்பாட்டினையுடைய அறிவினையுடைய அந்தணர் இன்றியமையாதவராயினர். ஆதலின் அந்தணர் தலைமையும் அரசர் அடுத்தபடியும் வணிகர் அவர்க்குப் பின்னிலையுமுடையராயினர். அரசர் தங்காவலுக்கு இன்றியமையாத போர்க்கருவிகளையும் அவற்றைப் பிரயோகிக்கும் முறைகளையுந் தேருவாராயினர். தேர்ந்து தம்மைப் பகைவர்வந்து எளிதிலே தாக்காவகை மலையரண் காட்டரண் நீரரண் மதிலரண் என நால்வகையரண்களையும் அமைத்துக்கொள்வாராயினர்.

பண்டைக்காலத்துப் போர்க்கருவிகள், வில் அம்பு வாள் சூலம் வேல் சக்கரம் பரசு கதை வச்சிரம் எழு ஈட்டி விட்டேறு பீலித்தண்டு குந்தம் தோமரம் கவண் முதலியன. இவையெல்லாம் அஸ்திரம் சஸ்திரம் என்னும் இருவகையிலடங்கும். அஸ்திரம் கைவிடுபடை. சஸ்திரம் கைவிடாப்படை. அம்பும் வில்லுமே ஆதியில் ஐரோப்பியருக்கும் யுத்தாயுதமாம். தூரத்தேயுள்ள பட்சிமிருகாதிகளைக் கொல்வதற்காகச் சூழ்ச்சிசெய்யப்பட்ட ஆயுதம் அம்பும் வில்லுமாம்.

வில்லானது பாணத்தைத் தூரத்தேயுள்ள இலக்கிற் பாய்ந்துருவுமாறு துரப்பது. பாணத்திற்கு வேகத்தைக்கொடுப்பது வில்லே. வில்லு எத்துணைவிசையுடையதோ அத்துணைத்தூரத்துக்குப் பாணஞ் செல்லும். இக்காலத்தில் துப்பாக்கிகள் பீரங்கிகள் "கிறப் ஷராப்னெல் ஹவிற்சர்" என்பனவாதியபெயர்கொண்டனபோலப் பண்டைக்காலத்திலும் விற்களுக்குக் கோதண்டம், காண்டீவம் எனப்பெயரிடப்பட்டன. அக்காலத்து விற்களுள் உலோகங்களாற் செய்யப்படுவனவே சிறந்தன.

வில்வித்தையில் வல்ல புருஷோத்தமன் ஒருவனாலே கையாடப்பட்ட வில்லுஞ் சாமானியர் பல்லாயிரவர் தூக்குதற் கரியதாயிற்றென்பது ராமாயணம். இக்காலத்தில் நெடுந்தாரைப் பீரங்கிகள் முப்பது நாற்பது குதிரைகளாலும் இருநூறு முந்நூறு காலாட்களாலும் இழுத்துக் கொண்டுபோய் நாட்டப்படுகின்றன என்பது இப்போது நடக்கும் ஐரோப்பிய யுத்தசரித்திரங்கண்டார் யாவரு மறிவர்.

அதுநிற்க; வில்லினது வலிமையினும் மிக்கவலியினையுடைய கருவி யொன்று காண்டல்வேண்டுமென ஐரோப்பியர் ஆங்காங்குமுயன்றனர். முயன்றபோது துப்பாக்கி புலப்பட்டது. அம்புக்குப்பிரதியாகக் குண்டு புலப்பட்டது. துப்பாக்கிவலியும் போதாதெனக்கண்டு பீரங்கி சூழ்ச்சிசெய்யப்பட்டது. அதுவும் வலிபோதாதெனக்கண்டு அதினும் ஆயிரம்மடங்கு வலியுடையபீரங்கிகளைக் காலந்தோறும் சூழ்ச்சிபண்ணி இயற்றிவருகின்றார்கள். குண்டுக்குப்பிரதியாகவும் மிக்கவலிமையுடைய பெருந்தாக்குவெடிக்குண்டுகளும், முசலக்குண்டுகளும், நச்சுப்புகைக் குண்டுகளும், நிர்மூலக்குண்டுகளும் சூழ்ச்சிசெய்யப்பட்டன.

ராமாயண பாரதகாலங்களிலே வழங்கப்பட்ட அஸ்திரங்கள் தற் காலத்துக் குண்டுகளினுஞ் சிறந்தனவாகத் தோன்றுகின்றன. நச்சுப் புகைக்குண்டுகளிலும் மோகனாஸ்திரம் அற்புதமுடையது. வருணாஸ் திரம் அக்கினியஸ்திரங்களுங் கேட்கப்படுகின்றன. ஸ்ரீராமபிரான் அக்கினியஸ்திரத்தைக்கொண்டு கடலைவற்றுவித்து இலங்கையிற் படை யேற்றமுயன்றனர். அர்ச்சுனன் பெருங்காண்டாவனத்தை அக்கினி யஸ்திரத்தாலழித்தான். இற்றைக்குச் சிலகாலத்துக்குமுன் ஜர்மனி தேசத்தார் ஆகாயரதத்திற் கடல்தாண்டிச்சென்று ஆங்கிலநாட்டிற் குண்டுபொழிந்தார்கள் என்று சொன்னால் சொன்னவன் பித்தனென் றிகழ்ந்து தள்ளப்படுவான். இப்போது ஜர்மனிதேசத்தார்மாத்திர மன்று, அங்கிலேயர் பிரான்சியர் ருஷியர் ஜப்பானியர்முதலானவர்க ளும் ஆகாயரதத்தை உபயோகித்துவருகின்றார்கள்.

இப்போது ஐரோப்பியதேசத்தில் நடக்கும் மகாயுத்தத்தில் ஆயிரக் கணக்கான ஆகாயரதங்கள் யுத்தஞ்செய்கின்றனவென்பது யாரறியா தார். புராணங்களிற் கூறப்பட்ட ஆகாயரதங்கள் மிக்கதிட்பநுட்பங் கள் அமைந்தனவாகத் தோன்றுகின்றன. இராவணன் ஆகாயரதத்தில்

இமயத்தின்மீதுஞ் சென்றான். அவனுடையரதம் கடன்மேலுஞ் செல்லும், நிலத்தின்மேலுஞ் செல்லும், மலைமேலுஞ் செல்லும். நினைத்தவிடமெங்கும் இறங்கும். பழையசித்திரங்களைநோக்கினால் ஆகாயவிமானம் செயற்கைச்சிறகுகளையுடையதேயாம். அவற்றை யியக்கவும் நிறுத்தவுந் தக்ககருவிக ளிருந்தனவாகத் தோன்றுகின்றன. தற்காலத்துச் செப்பர்லின்களும் சிறகுடையனவே. ஐரோப்பியருக்கு ஆகாயரதக் கருத்தையுண்டாக்கிவிட்ட நூல்கள் எங்கள் புராணேதிகாசங்களேயாம்.

புராணேதிகாசங்களிலே மலைகளை ஊடறுத்துத் தகர்த்த படைக்கலங்களுங் கூறப்பட்டுள்ளன. இந்நாளில் மலைகளைத்தகர்த்துத் துகளாக்கும் பீரங்கிகளில்லையாயினும் கோட்டைகளைத் தகர்த்துவிடக் கூடிய வலியபீரங்கிகள் உண்டென்பது நாமூர்க்கோட்டை அன்வேர்ஸ் கோட்டைகள் பட்டபாட்டால் அறியத்தக்கது.

இந்நாள்காறும் ஐரோப்பியமக்களால் அமைக்கப்படாத அற்புதக் கருவிகள் நம்முன்னோர்களால் அமைத்துப் பிரயோகிக்கப்பட்டனவாகப் புராணேதிகாசங்கள் கூறுகின்றன. மதில்களின்மீது யந்திரங்கள் உருக்கிய உலோகநீரைவீசிப் பகைவரையோட்டும். சிலபொறிகள் கவணெறிந்து அதிதூரத்திலேவரும் பகைவரையோட்டும். சில குரக்குப்பொறிகள் மதில்மேலேறும்பகைவரைக் கடித்தும் குத்தியும் எற்றியும் வீசும். சில மதிலேறும்பகைவரைக் கழுத்திற் சுருக்கிட்டிழுக்கும். சில கவைக்கோலாற் குத்தி அகழியில் ஆழ்த்தும்.

இன்னும் சதக்கினி, தள்ளிவெட்டி, களிற்றுப்பொறி, விழுங்கும் பாம்பு, கழுகுப்பொறி, புலிப்பொறி, சகடப்பொறி, தகர்ப்பொறி, அரிநூற்பொறி எனப் பலபொறிகள் மதிலினிடத்து அமைக்கப்பட்டிருந்தனவாகவும் விளங்குகின்றன. சதக்கினி என்பது நூற்றுவரைக்கொல்லி. இஃது திரும்பினாற்செய்து கண்டோர்மயங்கித் தழுவுமாறு வர்ணமிட்டழகுறவமைத்து மதிற்புறத்தேநிறுத்தும் பாவையாம். தன்னைத்தழுவுவாரை ஒருவரொருவராகவணைத்து நூற்றுவரானவுடன் நெரித்துக் கொல்லும்வன்மையுடையது என்பர். இவ்வாறே மற்றவைகளும் ஒவ்வோராற்றலுடைய மாயப்பொறிகளாம்.

ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை.

குறுந்தொகையுரையாராய்ச்சியும் பாடாந்தரமும்.

அமிழ்தினுமினிய நந் தமிழ்மொழியை முதலிடைகடையென்னும் முச்சங்கம்நிறுவிப் பாண்டியமன்னர்கள் பாதுகாத்துவந்தனர். அம் மன்னர்கள்நிறீஇய கடைச்சங்ககாலத்துப்பாடப்பெற்ற தொகைநூல் களுட்சிறந்ததொன்று குறுந்தொகையென்னும் நூலாகும். இவ்வரும் பெரும்நூல், ஒன்பான்சுவையும் ஒழுகப் பத்துவகைவனப்புமெய்திப் பண்டைக்காலத்துத் தண்டமிழ்மக்களின் ஒழுக்கவழக்கங்களையுந் தன் னகத்தடக்கிப் பொருணுட்பங்களுஞ்செறிந்து, கற்போர்நெஞ்சங் கழி பேருவகையெய்துமா றமைந்திருத்தலையோர்ந்து, பண்டைக்காலத் துரையாசிரியர்குழுவினுளொருவராகிய பேராசிரியரென்னும்பெரியார், முந்நூற்றெண்பதுபாக்களுக்குப் பெறலருமுரையொன்றுகண்டு, கல்வியினருமையும் பெருமையும் காசினியோர் அறியும்வண்ணம் இரு பதுபாக்களுக் குரைகாணாதுவிடுத்தனரென்றும், அவ்விருபதுபாக்க ளுக்கும் ஆசிரியர்நச்சினார்க்கினியர் அரும்பெறலுரையொன்று கண்டனரென்றுங் கூறுப. அங்ஙனங் கூறுதல்,

"நல்லறி வுடைய தொல்பே ராசான்
கல்வியுங் காட்சியுங் காசினி யறியப்
பொருடெரி குறுந்தொகை யிருபது பாட்டிற்
கிதுபொரு ளென்றவ னெழுதா தொழிய
இதுபொரு ளென்றதற் கேற்ப வுரைத்தும்"

எனவும்,

"பாரத்தொல் காப்பியமும் பத்துப்பாட் டுங்கலியு
மாரக் குறுந்தொகையு ளைஞ்ஞான்குஞ்—சாரத்
திருத்தகு மாமுனிசெய் சிந்தா மணியும்
விருத்திநச்சி னார்க்கினிய மே"

எனவும் வரும் இவைபிற்றால் நன்குவெளியாமென்க. இப்பேராசிரியர் கள் இயற்றிய அரும்பெறலுரை இக்காலத்துக் கிடைப்பது முயற் கொம்பாயிற்று. அந்தோ! தமிழ்மக்களாகிய யாங்களிழைத்தபாவத்தை யென்னென்பேம்.

அச்சிட்டுவந்தனவும், ஏட்டுப்பிரதியிலுள்ளனவுமாகிய சங்கநூல்களொழிய, ஏனைய சங்கநூல்கள்போல இக்குறுந்தொகை என்னும் அரும் பெறற்றமிழ்நூலும் சிதல்வாய்ப்பட் டிறந்தொழியாது, ‘திருக்கண்ணபுரத்தலத்தானாகிய கனம் சௌரிப்பெருமாளரங்கன்’ என்பவர்கள் தந்தேகசிரமமும் பொருட்செலவுங் கருதாது பலவிடங்கட்குச்சென்று அரிதின்முயன்று இக்குறுந்தொகை ஏட்டுச்சுவடிகளைத் தருவித்துப் பெற்று அதற்கொரு புத்துரையுமெழுதி வெளியிட்டுள்ளார்கள். இவர்கள்செய்த பேருதவிக்கு நந் தமிழுலகம் நன்றிபாராட்டுங் கடப்பாடுடையதாமென்க.

கனம் அரங்கனவர்கள், குறுந்தொகைஅச்சுப்பிரதி உதவியுரைத்தல் பதினான்காம்பக்கத்திறுதியில் “இந்நூலின்பெருமையும், எனது அறிவின்சிறுமையுங்கருதின் பலப்பலவிடங்களிலும் மிகப் பலவழுக்கள் செறிந்திருத்தல் இன்றி அமையாதனவாமாதலின் நல்லியல்புள்ளாராகிய நற்றமிழறிஞர்கள் இந்நூல், உரைமுதலியவற்றிற்காணப்படும் தவறுகளையும், விளங்காதனவாகக் குறித்துள்ளவைகளையும் மற்றும் உரியவாய்க்காணப்படுங் கருத்துக்களையும் அடியேனைப்பொருட்படுத்தி எடுத்துரைத்துதவுமாறு அவர்களைப் பன்முறையும் பணிவுடன்வேண்டிக்கொள்கிறேன். அங்ஙனந் தெரிவிக்கப்படும் அறிஞர்களின்திருத்தங்களை வந்தனத்தோடு ஏற்றுக்கொண்டு மறுபதிப்பில் அவற்றைத்தழுவி இன்ன இன்ன திருத்தங்கள் இவ்விவ் அறிஞர்களால் அறிவிக்கப்பட்டனவென்றும்........கூறுவேன்” என்று ஆணைதந்தமையின் இவர்கள் உரையெழுதி வெளியிட்டுள்ள இவ் வரும்பெருநூலைக் கண்ணுற்றயானும் என்சிற்றறிவிற்கு முரணாகத்தோன்றியவற்றை இச்செந்தமிழ்ப் பத்திரிகைமூலம் வெளியிடலாயினேன்.

கனம் அரங்கனவர்கள், தமக்கறிவிக்க ஆணைதந்திருக்க, நீ செந்தமிழ்ப்பத்திரிகையில்வெளியிடற்குக் காரணமென்னையெனின், யான் முன்னர் இங்ஙனம்வரைந்த இரண்டொருவர்க்குச் சிலவிடயங்கள் பொறித்துவிடுத்தேன்; அவர்கள் அப்புத்தகங்களை இரண்டாமுறை பதிப்பியாமையால் அவ்விடயங்கள் இதுகாறும் வெளிவந்தில. அங்ஙனமே இதுவும்நேருமோவென் றையுற்று இங்கு வெளியிடலாயினேன்.

கனம் அரங்கனவர்கள்வரைந்தவுரையைப் பேரறிஞர்கள் நோக்கி அதிலுள்ள குணதோடங்களை வெளியிடுவார்களாயி னஃது உலகிற்குப் பேருபகாரமாயிருக்குமென்ப தென்றுணிவு. சிறியேனாகிய யான் இதனை யாராயச்செல்லுதல் ஆன்றோர்பலர்க்கும் நகைப்பைத்தருவதாயினும் உண்மை வெளிப்படவேண்டுமென்னும் ஆசை என்னைப் பிடர்பிடித் துந்துதலான் அதனையுங்கருதாது ஸ்தாலீபுலாகநியாயம்பற்றி இரண் டொருபாட்டினுரையையும், இரண்டொருபாட்டிற்கு இவர்கள் கொண்டபாடம் பொருத்தமுடைத்தா? இன்றா வென்பதையும் ஈண் டாராயத்துணிந்தேன். இதனைச் "சமன்செய்து சீர்தூக்குங் கோல் போல்" நடுநின்றாராய்தல் அறிவுடையோர்கடனாமெனக.

குறுந்தொகை கசம.

அள்ளூர்நன்முல்லை பாடியது.

இது, பொருள்வயிற்பிரிந்தவிடத்து 'நீ ஆற்றுகின்றிலை' என்ற தோழிக்குத் தலைமகள்சொல்லியது.

"வேதின வெரிநி னோதி முதுபோத்
தாறுசென் மாக்கள் புட்கொளப் பொருந்துஞ்
சுரனே சென்றனர் காதல ருரனழிந்
தீங்கியான் றாங்கிய வெவ்வம்
யாங்கறிந் தன்றிவ் வழுங்க லூரே"

இப்பாட்டிற் கிவர்கள் எழுதியவுரை வருமாறு.

வெப்பமுள்ள முதுகினையுடைய ஓந்தி, முதிய(மரப்)பொந்திடத்து வழிச்செல்லும்மாக்கள் புள்ளைக்கொள்ளப் பொருந்துவதாகும் சுரத் திடத்துச்சென்றார் காதலர்; வலியழிந்து இவ்விடத்து யான்றாங்கிய துயரத்தை எவ்விதம் அறிந்தது இவ்விரக்கத்தையுடையவூர். எ-று.

இவர்கள் வேதின என்பதற்கு வெப்பமுள்ளவென்றும், போத்தென்ப தற்குப் பொந்தென்றும், புள் என்பதற்குப் பறவையென்றும் உரை யுரைத்தார்கள். எம்பண்டைத்தமிழ்மக்கள் இயற்கைப்பொருளை அவ் வியற்கை சிறிதுஞ்சிதையா தப்பெற்றியேகூறும் அழகுஞ் சுவையும் உலகியலையமைத்துச் செய்யுள்செய்யு மருமையும், என்னாற்சொல்லும் பான்மையுடையனவாமோ? இப்பாட்டிற்கு இவ்வுரை பொருத்தமாகக் காணப்படாமையால் யான் வேறுரைவரைகின்றேன். அதுவருமாறு.—

ஆற்றின்கண்ணேசெல்கின்றமாக்கள் (இடைப்புலத்துப்புறம் போந்தார்கூறியவற்றை) வாய்ப்புள்ளாகக்கொள்ளாநிற்ப, ஈர்வாளி னுடையவாய்போன்றமுதுகினையுடைய முதிய ஓந்திப்போத்தானது (இடமிருந்து வலமாகச்சென்று) பொருந்துகின்ற சுரத்தினிடத்து (பொருள்கருதி)ச் சென்றனர் காதலர். (அதனாலாற்றும்) வலியழிந்து இவ்விடத்து யான்றுங்கியதுயரத்தை யெவ்வண்ணம் அறிந்ததோ இவ் விரக்கத்தையுடைய ஊரென்க எ-று.

வேதினம்=ஈர்வாள், இதன்வாய்போல ஓந்தியின்முதுகிருக்கு மென்றுகூறியிருக்கும் அழகு பாராட்டற்பாலதேயாம். ஓதிமுது போத்து=ஆணோந்தி.

தொல்-பொருள். மரபியல்,

"பெற்ற மெருமை புலிமரை புல்வாய்
மற்றிவை யெல்லாம் போத்தெனப் படுமே"

என்னும் சக-ஆவதுசூத்திரவுரையில் "மற்றிவையெல்லாம் என்றதனால் பன்றியும்,ஓத்திமுதலாயினவுங் கொள்ளப்படு"மென்று அவ்வுரையாசிரி யர் கூறியிருத்தலால் இவ்வோத்தி, போத்தெனப்பெயர்பெற்றதன் றிப் பொங்தென்பது போத்தென விகாரப்பட்ட தன்றென்க. இவ் வோத்தி இடமிருந்து வலமாகச்செலின் ஒருவர்கருதிச்செல்லுங்கரும மினிதுமுடியுமென்பது, " நரிமயில் பசுங்கிள்ளை கோழிகொக் கொடு காக்கை நாவிசிச் சிலியோந்திதான்...............இவையனைத்தும் வல மாயின் வழிப்பயணமாகை நன்றும்" எனவரும் அறப்பளீசுரசதகம், சுங-ஆவதுசெய்யுளால் நன்குவிளங்குமென்க. ஈண்டுப் புள்ளென்றது பறவையையன்று. அது வாய்ச்சொல்லென்க. இஃ திடைச்சுரத்துப் போந்தார்கூறியது.

தொல்-பொருள். புறத்திணையியல்,

"படையியங் கரவம் பாக்கத்து விரிச்சி"

என்னும் முதலடியையுடைய ருஅ-ஆவது சூத்திரவுரையில், பாக்கத்து விரிச்சியென்னும்பகுதிக்கு அவ்வுரையாசிரியர், "பாக்கத்துவிரிச்சியா வது=நிரைகோடற்கு எழுந்தோர்போந்துவிட்டபாக்கத்துக்கங்குலின் அல்வாய்ப்புட்கேட்டலும், நிரைமீட்டற்கெழுந்தோர் இடைப்புலத் துப் புறம்போந்தார்கூறியவற்றை வாய்ப்புள்ளாகக்கோடலும். உதார ணம்:—

"திரைகவுள் வெள்வாய்த் திரிந்துவீழ் தாடி
நரைமுதியோ னின்றுரைத்த நற்சொ — னிரையின்றி
யெல்லைநீர் வைய மிறையோர்க் களிக்குமால்
வல்லைநீர் சென்மின் வழி"

"வந்தநீர் காண்மினென் றுபெயர்ப்போர் மாட்டிசைத்த
பைந்தொடியார் கூறும் பறவாப்புள் — ளுய்ந்த
நிரையளவைத் தன்றியும் நீர்சூழ் கிடக்கை
வரையளவைத் தாவதா மண்"

இவை "விரிச்சியைவியந்தன" என அல்வாய்ப்புள்ளென்பதற்கு "நரைமுதியோனின்றுரைத்தநற்சொல்" என்றும், வாய்ப்புள் என்பதற்கு " பைக்தொடியார்கூறும்பறவாப்புள் " என்றும், கூறியிருத்தலால், பறவையன்று நற்சொல்லென்பது தெற்றெனவெளியாமென்க.

நற்றிணை ௧௮௬ செ-ள்.

இது பிரிவிடைமெலிந்ததோழிக்குத் தலைவிசொல்லியது,

"கல்லூற் றீண்டல கயனற வயங்கி
யிரும்பிணர்த் தடக்கை நீட்டிநீர் கொண்டு
பெருங்கை யானை பிடியெதி ரோடுங்
கானம் வெம்பிய வறங்கூர் கடத்திடை
வேனி லோதி நிறம்பெயர் முதுபோத்துப்
பண்யாழ் கடைய வாங்கிப் பாங்கர்
நெடுநிலை யாஅ மேறுந் தொழில
பிறர்க்கென முயலும் பேரு ணெஞ்சமொடு
காமர் பொருட்பிணிப் போகிய
நாமவெங் காதலர் சென்ற வாறே"

எனவரும் இப்பாட்டில் வேனிலின்கண் மாறிமாறித் தன்னிறம்வேறுபடுகின்ற முதியஓந்திப்போத்தென அதன் இயற்கைத்தன்மையை "வேனிலோதிநிறம்பெயர்முதுபோத்"தெனக் கூறியிருத்தலையும் நோக்கின் யான்கூறியது பொருத்தமானவுரையென்பது விளங்குமென்க.

குறுந்தொகை ௫௭-வதுசெய்யுள்.

சிறைக்குடியாந்தையார்பாடியது.

இது, காப்புமிகுதிக்கணாற்றாளாகியதலைமகள் தோழிக்குச்சொல்லியது.

பூவிடைப் படினும் யாண்டுகழிந் தன்ன
நீருறை மகன்றிற் புணர்ச்சி போலப்
பிரிவரி தாகிய தண்டாக் காமமோ
டுடனுயிர் போகுக தில்ல கடனறிந்
திருவே மாகிய வுலகத்
தொருவே மாகிய புன்மைநா முயற்கே.

இப்பாட்டிற் கிவர்கள் இயற்றியவுரை வருமாறு:—

பூப்பிடையே உண்டாயினும் யாண்டளவு தலைவன்கூட்டம் கழிந்தாற்போன்ற, நீரிடத்துறையும் மகன்றிலினதுசேர்க்கைபோலப் பிரிதலருமையாகிய, துய்த்து விருப்பநீங்குதலில்லாதகாமத்தோடு ஒருங்கே (எம்இருவர்)உயிரும்போவதாக; கடமையையறிந்து இருவேமாய்க்கூடி ஒழுகிவந்தவுலகத்துத் தனித்தோமாகநேர்ந்த புன்மை, நாம் பிழைத்திருத்தற்காகவோ நேர்ந்தது? (இன்று) எ-று.

கனம் அரங்கனவர்கள் பூவிடைப்படினும் என்பதற்குப் பூப்பிடையே உண்டாயினும் எனத் தலைமகள்கூறியதாக வுரைவரைந்தார்கள். எவ்வாற்றானும் தனக் கொப்பாரும் மிக்காருமில்லாத தலைமகள், இழிந்த வாய்பாட்டால் தோழியே எனக்குப் பூப்பிடையே உண்டாயின் அது காரணமாகநேரும் முந்நாளைப்பிரிவை ஓராண்டளவாகக்கருதுவேனென்றுகூற லிவட்லைமைக்குத் தகவாமோ? அங்ஙனங்கூறின் அவள் பொருவிறப்பெண்ணையோவெனக.

இனி,

"கற்பினுட் பிரிந்தோன் பரத்தையின் மறுத்தந்
தப்பொருட் படுப்பினும் வரைநிலை யின்றே"

என்னும் இறையனாரகப்பொருள் ௪௪-வதுசூத்திரவுரையில், "கற்பென்பது பூப்பு; அப்பூப்புக் கற்புக்காலத்தன்றிக் களவுகாலத்து நிகழாமைநோக்கிப் பூப்பினையுங் கற்பென்றுசொல்லினாரென்பது" என ஆசிரியர் நக்கீரனார் களவுகாலத்துப் பூப்புநிகழ்தல்கூடாதென்றும், ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார்,

"முந்நா ளல்லது துணையின்று கழியா
தந்நா ளகத்து மதுவரை வின்றே"

எனக் களவுகாலத்துப் பூப்புநிகழுதல்கூடுமென்றும் கூறியிருக்கின்றார்கள். இதுவிடயத்துத் தலையிட்டொன்றை நிலைநிறுத்துதல் ஆன்றோர் கடனாகையால் இதுகிடக்க; ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார்கொள்கைப்படி களவுகாலத்துப் பூப்பிடைப் பிரிவுவந்துழி,

குறுந்தொகை கநள-வது செ-ள்.

அள்ளூர் நன்முலன்பாடியது.

இது பூப்பெய்தியதலைமக ளுரைத்தது.

"குக்கூ வென்றது கோழி யதனெதிர்
துட்கென் றற்றென் றூஉய் நெஞ்சம்
தோடோய் காதலர்ப் பிரிக்கும்
வாள்போல் வைகறை வந்தன்று லெனவே"

எனத் தலைவி தான் பூப்பெய்தியதன்மையைப் பாங்காயினார்கேட்பக் குறிப்பாக அறிவித்திருக்கும் அருமையும் பெருமையும் உள்ளுந்தோறு முள்ளுந்தோறுங் கழிபேருவகையை யூட்டாநிற்கின்றன. இங்ஙனங் குறிப்பாற்கூறலன்றி வெளிப்படையாக எனக்குப் பூப்பிடையேவரினு மெனத் தலைமகள் இழிந்தவாய்பாட்டாற்கூறுதல் புலனெறிவழக்கன்று மெனக. பூவிடைப்படினும் என்பதற்கு இவ்வுரைபொருந்தாமையான் வேறுரையுரைக்கின்றேன். அதுவருமாறு:—

(தோழி பான்மையினானுளதாகிய)முறையால், அறிந்து (பலப்பல பிறவிகளினும்) இருவேமுமாய் (பிறந்துபிறந்து இன்பமனுபவித்து) வந்த உலகத்தினிடத்து (காப்புச்சிறைமிகுதலில்) தனித்தேமாகிய இழிவு (யாங்கள்) பிழைத்தற்கோ (நேர்ந்தது) இன்று ஆதலால், (புணர்ச்சிக்காலத்துப்)பூவிடையே தடுப்பினும் பலயாண்டுகள் கழிந்தனவாக (கருதுதலை) ஒத்த நீரின்கண்ணேவசிக்கின்ற மகன்றிலினது சேர்க்கைபோல(யாங்களனுபவிக்கும் புணர்ச்சிக்காலத்து இடையூறுறுமாயின் பலயாண்டுகள் கழிந்தனவாகக்கருதும்) பிரிதலருமையாகிய துய்த்து விருப்பம்நீங்குதலில்லாதகாமத்தோடு ஒருங்கே எம்முயிர் போவதாக எ-று.

இப்பாட்டிற்கு யான்கூறியதே உரையென்பது இக்குறுந்தொகைச் செய்யுளின் சொல்லையும் பொருளையும் ஆசிரியவசனமாகக்கொண்டு ஆசிரியர் மாதவச்சிவஞானயோகிகள்மாணாக்கரும், ஆன்றோர்களாற் கவிச்சக்கரவர்த்தியென்று கொண்டாடப்பெற்றவருமாகிய ஆசிரியர் கச்சியப்பமுனிவர்,

(தணிகைப்புராணம், களவுப்படலம் ௭௨-வது செய்யுள் பிரிவச்சம்.)

"மணிநீர்க் கயத்து மலரிடை தட்பினும் வார்கழுத்துப்
பிணிநீர் மையிற்சற்று நீங்கினு மூழி பெயர்ந்தனைய
துணிநீர் மகன்றிலிற் றண்டாது காமத் துறைபடியு
மணிநீர் மையினுயி ரோராங் ககல்கதி லம்புவிக்கே"

எனக் கூறியிருத்தலின், தெற்றெனப்புலனாமென்க. கனம் அரங்கனவர்கள் பூவென்றுணர்த்தற்குரிய அடையின்மையினாலன்றோ விங்ஙன முறைகூறினார்கள். ஆசிரியர் கச்சியப்பமுனிவர் இக்குறுந்தொகைப் பாட்டின்சொல்லையும், பொருளையும் பொன்போற்போற்றியெடுத்து அடைகொடுத்தாண்டிருக்கு மழகு பாராட்டத்தக்கதேயாம்.

குறு-கை. ௭-வது செ-ள்.

பெரும்பதுமனார்பாடியது.

செலவின்கண் இடைச்சுரத்துக் கண்டோர்கூறியது.

"வில்லோன் காலன கழலே தொடியோண்
மெல்லடி மேலவுஞ் சிலம்பே நல்லோர்
யார்கொ லளியர் தாமே யாரியர்
கயிறாடு பறையிற் கால்பொரக் கலங்கி
வாகை வெண்ணெற் றொலிக்கும்
வேய்பயி லழுவ முன்னி யோரே.

இப்பாட்டிற்கு இவர்கள் எழுதிய உரை வருமாறு:—

வில்லினனான இவன்காலிடத்தன கழல்கள்; வளையினளான இவள் மெல்லிய அடிகளின்மேலிடத்தனவுஞ் சிலம்புகள்; நல்லோராகிய (இவர்கள்) எவர்கொல்? கயிற்றின்கண்ணேபொருந்தி அசைகின்றபறையின் (ஒலியேபோன்று) காற்றுப்பொருதலாற் கலக்கமடைந்து வாகையினது வெள்ளியநெற்று ஒலித்தலைச்செய்யும் மூங்கில்கள்மிக்க காட்டுநிலப் பரப்பை (செல்லும்வழியாகக்) கருதினார்கள். இரங்கத்தக்காரே (இவ்விருவர்களின்) இருமுதுகுரவர்.

இப்பாட்டிற்கு எனக்குக்கிடைத்தவேட்டுச்சுவடியின்கண்ணுள்ள பாடபேதமும், யானுரைக்கு முரையும் வருமாறு:—

ஆரியர், கயிறுவுபறையிற்கால்பொரக்கலங்கி எனவும், வேய்பயில்பழுவமுன்னியோரே எனவும் பாடங் காணப்படுகின்றன. இவை பொருத்தமானபாடமாகவிருக்குமென்ப தெனதுகொள்கை. பழுவமென்றபாடம் இவர்களுங் காட்டியுள்ளார்கள்.

மிலேச்சர்கள்கழுத்தினிடத்துப்பொருந்தியுள்ள பறை(ஒலி)போலக் காற்றுவந்து மோதுதலானே கலங்குதலைச்செய்து வாகைமரங்களினுள்ள வெள்ளியநெற்றுக்கள் ஒலித்தலைச்செய்யும் மூங்கின்மரங்கள் பொருந்திய (பாலைநிலமாகிய) இக்காட்டிலடைந்தோராகிய நல்லவர்கள் யாரோ வறியோம். ஆனால் வில்லினையுடையனான இத்தலைவன் காலின் கண்ணே கழல்களுள்ளன; அதுவேயுமன்றி வளையினையுடையவளான இத்தலைவியின் அடியின்மேலுஞ் சிலம்புகளுள்ளன; (ஆதலால் இவர்கள் நம்மால்) அளிசெய்யத்தக்காரேயென்க.

ஆரியர்=மிலேச்சர். கயில்=பிடர்; கழுத்தினையுணர்த்திற்று. பழுவம்=காடு. கழல்=ஒருவகைக் காலணி. சிலம்பு மங்கனமே.

இனிக் கனம் அரங்கனவர்கள் 'வில்லோன்.......... சிலம்பே'—இருவரும் பெருஞ்செல்வத்தினரென்பதுணர்த்திற்று. "வில்லோன் காலன கழலே என்றது தலைமகன்வல்லமையையு முணர்த்திநின்றது" என நயங்கூறினார்கள்.

இத்தலைமகனுந் தலைமகளும் எவ்வாற்றானுந் தங்கட்கு ஒப்பாருமிக்காருமில்லாதாராயிற்றே; இவர்களை மிக்கசெல்வத்தினரென்று பிறரறியும்வண்ணம் "வில்லோன்...கழலென்றும்" "மெல்லடிமேலனசிலம்" பென்றுங் கூறினாரென்பது சிறிதுமேலாதாம். அற்றேல் இம்மொழிகள் நின்றுவற்றுமாலோவெனின்; நன்றுகூறினீர்! பண்டைக்காலத்துத் தண்டமிழ்மக்கள் மணமுடிக்கும்வரையும் இன்னின்ன அணிகள் அணியவேண்டும், மணமுற்றியபின்னர் இன்னின்ன அணிகளைநீக்கிவிட்டு இன்னின்ன அணிகளை யணியவேண்டுமென்னும் ஒழுக்கத்தைக் கையாண்டு வந்தனராகலின் இவ்விருவர்காலின்கண்ணே சிலம்புங் கழலுங்கிடத்தலையறிந்து, இவர் வதுவைமுற்றாது களவின்கண்வந்தாரென்று கண்டோர்

கருதுதற்குக் கூறிய மொழிகளாகலின், நின்றுவற்றுதல் யாண்டைய தென்றொழிக. மணமுடிக்குங்காலத்து முன்னணிந்திருந்த சிலம்பு முதலியவணிகளைநீக்குதல் பண்டைக்காலத்து வழக்கென்பது,

நற்றிணை ௨௭௯-வது செ-ள்.

கயமனார்பாடியது.

இது, மகட்போக்கிய தாய் சொல்லியது.

“வேம்பி னொண்பழ முணீஇ யிருப்பைத்
தேம்பால் செற்ற தீம்பழ னசைஇ
வைகுபனி யுழந்த வாவல் சினைதொறு
நெய்தோய் திரியிற் றண்சித ருறைப்ப
நாட்சுர முழந்த வாட்கே ழேற்றையொடு
பொருத யானைப் புட்டா ளேய்ப்பப்
பசிப்பிடி யுதைத்த வோமைச் செவ்வரை
வெயில்கா யமையத் திமைக்கு மத்தத்
ததருழந் தசையின கொல்லோ ததரல்வாய்ச்
சிலம்பு கழீஇய செல்வம்
பிறருணக் கழிந்தவென் னாயிழை யடியே”

என்னும் இப்பாட்டினுள், மகட்போக்கிய நற்றாய் தலைவனைச்சார்ந்து மணமுடிக்கும்பொழுது காலில் அணிந்திருந்த சிலம்பைக் கழற்றுதற் குச்செய்யும் விழாச்சிறப்பை யான் கண்டுமகிழாது பிறர்கண்டுமகிழும் படிசென்றொழிந்த வென்புதல்வியின் அடிகள் என்பாள் “சிலம்புகழீஇய செல்வம், பிறருணக்கழிந்தவென்னாயிழையடியே” எனவும்,

தொல்.- பொருள். அகத்திணையியல் ௩௬-வது சூ-ம். உரை ௬௧-வதுபக்கம்,

“நும்மனைச் சிலம்பு கழீஇ யயரினு
மெம்மனை வதுவை நன்மணங் கழிகெனச்
சொல்லி னெவனோ மற்றே வென்வேன்
மையற விளங்கிய கழலடிப்
பொய்வல் காளையை யீன்ற தாய்க்கே”

“இவ்வைங்குறுநூறு தலைவன்மீண்டு தலைவியைத் தன்மனைக்கட் கொண்டுவந்துழி அவன்தாய் சிலம்புகழிநோன்புசெய்கின்றாளெனக் கேட்ட நற்றாய் ஆண்டுநின்றுவந்தார்க்குக்கூறியது எனவும் வரும் இவையிற்றால் நன்குவிளங்குமென்பதி லையமின்றாம்.

இனி, இவர்கள் களவின்கட்செல்லும்போழ்து கழலோடும் சிலம்போடும் செல்வரென்பது,

இறையனாரகப்பொருள் உரு-ஆவது சூத்திரவுரையில்,

“வில்லான் விறலடி மேலன பொற்கழல் வெண்முத்தன்ன
பல்லா ளிணையடி மேலன பாடகம் பஞ்சவற்கு
நெல்லார் கழனி நெடுங்களத் தன்று நிகர்மலைந்த
புல்லா தவரென வார்கொல் லருஞ்சுரம் போந்தவரே” எனவும்,

தொல்-பொருள். அகத்திணையியல் சo-வது சூம். உரை கூஎ-வது ப-ம்.

“பெயர்ந்து போகுதி பெருமூ தாட்டி
சிலம்புசெழு சீறடி சிவப்ப
விலங்குவேற் காளையோ டிறந்தனள் சுரனே”

எனவும்,‘மையறவிளங்கியகழலடிப், பொய்வல்காளையையீன்றதாய்க்கே’ எனவும் வரும் இவையிற்றால் விளங்குமென்க.

தொல்-பொருள். அகத்திணையியல். சo-ஆவது சூ-ம்,

“பொழுது மாறு முட்குவரத் தோன்றி
....
....
சேய்நிலைக் ககன்றோர் செலவினும் வரவினும்
கண்டோர் மொழிதல் கண்ட தென்ப”

என்னுஞ் சூத்திரவுரையில், அவ்வுரையாசிரியர் “இஃது இடைச்சுரத்துக் குறும்பினுள்ளார் இவர்களைக்கண்டு கோள் இழைப்புற்றார்க்கு அவர்பெண்டிர்கூறியது. இவை செலவின்கட் கூறியன”. “வில்லோன் காலன.........முன்னியோர் என்பது மது” எனக் கூறியுள்ளாராகலின் கோளிழைப்பச்சென்ற தங் காதலரைத் தடுத்து இவர்கள் காலின்கண்ணே கழலுள்ளன, சிலம்புள்ளன, ஆதலால், களவின்கண்வந்தவராவர். இவர்கள் கோளிழைக்கத்தக்காரல்லர்; நம்மால் அளிசெய்யத்தக்காரெனக்கூறி யிவர்களைச் செலவழுங்குவித்தனரென்ப தவ்வாசிரியர்கருத்தொடுபட்டபொருளாமென்க. இன்றேல் இவ்“வில்லோன்” என்னுஞ் செய்யுளை ஈண்டெடுத்துக்காட்டற் கியாது மியைபின்றாமென்பது தெளிவாமென்க.

குறுந்தொகை அ-ஆவது செ-ள்.

ஆலங்குடிவங்கனார்பாடியது.

இது, கிழத்தி தன்னைப் புறனுரைத்தாளெனக்கேட்ட காதற்பரத்தை அவட்குப்பாங்காயினார்கேட்பச் சொல்லியது.

"கழனி மரத்து விளைந்துகு தீம்பழம்
பழன வாளை கதூஉ மூரன்
....
............................."

என்னும் அடிகட்கு இவர்கள்செய்தவுரை வருமாறு.—

வயலையடுத்துள்ளமரத்தில் முதிர்ந்து உதிரும் இனியபழத்தை வயலிடத்துள்ள வாளைகள் கௌவிக்கொள்ளு மூரன் எ-று.

எனக்குக்கிடைத்த வேட்டுச்சுவடியிலுள்ளபாடமும் அதற்கேற்ப யானுரைக்கும் உரையும் வருமாறு.—

கழனி மாஅத்து விளைந்துகு தீம்பழம்
பழன வாளை கதூஉ மூரன்

கழனிக்கண் ணுள்ள மாமரத்திடத்தில் முதிர்ந்து உதிரும் பழங்களை அவ் வயலிடத்துள்ள வாளைமீன்கள் கௌவிக்கொள்ளுமூரன் என்பதாம்.

ஏட்டுச்சுவடிகளில் ரகரமெய்யும், மகர ஆகாரத்திற்கிட்டெழுதுங் காலும் பேதமின்றியிருத்தலின், மரத்து எனப் பாடங்கொண்டார்கள் போலும். அல்லது இறையனாரகப்பொருள், தொல்-பொருளதிகாரம் இவ்விரண்டையும் அச்சிட்டவர் மரத்தெனப் பாடங்கொண்டிருத்தலை யறிந்து இவர்களும் மரத்தெனப் பாடங்கொண்டார்களோ வறியேன். யான்காட்டிய பாடம் உண்மையென்பதற்கு அடுத்தவடியிற்காணப்படும் அளபெடையே தக்கசான்றாமென்பதி லொருசிறிது மையமின்றாம்.

இக்குறுந்தொகை ௩௩-ஆவது பாட்டில்,

"நீடிய மாஅத்த கோடுதோய் மலிர்நிறை" எனவும்,

தணிகைப்புராணம்

"அருவி தொட்ட வறைக்குழி மாத்தன" எனவும்,

சிந்தாமணி

"நிலைமாத் தனதே முறுதீங் கனியும்" எனவும்

இச்சொல் இப்பொருளில் வந்திருத்தலு மாராயத்தக்கது.

இங்ஙன மிரண்டொன்றைக் காட்டினேன். இனி யெனக் கவகாசப் படுமமயங்களில் முதலிலிருந்து முறையே பாடபேதங்களையும், உரை மாறுபாட்டையும் பரிசோதித்து வெளியிடுவேன்.

(இன்னும்வரும்.)

கந்தசாமியார்,
தமிழ்ச்சங்கக்கலாசாலை உபாத்தியாயர்.

ஸ்ரீ

இந்தியாவின் அரசியல்.

"செந்தமிழ்" (தொகுதி-கசு பகுதி உல்) அஎ-ம்பக்கத் தொடர்ச்சி.

மேற்கண்டவிதமாக 15 மாகாணங்களையும் 5 வகுப்புக்களாகப் பிரித்திருப்பதில், இனி ஒவ்வொருவகுப்பிலும் ஒருமாகாணத்தையும் அதன் அரசாட்சிமுறைமையையும் விஸ்தாரமாக விசாரிப்போம். அப்போது அந்தவகுப்பைச்சேர்ந்த மற்றமாகாணங்களிலே ஏற்பட்டிருக்கும் வேறுபாடுகளைமட்டும் கவனிப்போம். முதல்வகுப்பில் அடங்கிய மூன்றுமாகாணங்களில் நமக்கு முக்கியமானதான சென்னையை எடுத்துக்கொள்வோம்.

சென்னைமாகாணம்.

சென்னைராஜதானிமுழுவதும் ஒரு ராஜ்யாதிகாரி (Governor) யின் ஆளுகைக் குட்பட்டிருக்கிறதென்றும், அவருக்கு உதவிபுரியும் பொருட்டு ஒரு நிர்வாகசபையும் அச்சபையாருள்ளடங்கின ஒரு சட்ட நிரூபணசபையும் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளனவென்றும் முன்னமே சொன்னோம். ஒவ்வொருமாகாணத்தின் கவர்னரும் நமது சக்கரவர்த்தியவர்களால் நியமுகம்பெறவேண்டும். அந்த நிர்வாகசபையின் அங்கத்தவர்களாக இப்போது மூவர் உளர். ஆனால் 1909-ஆம்த்து இந்தியன்கவுன்சில் ஆக்டுப்படி இந்தியாமந்திரியவர்கள் அப்போதைக்கப்போது உத்தரவளிப்பதற்கிணங்கச் சென்னைக்கும் பம்பாய்க்கும் 4 மெம்பர்களுக்குமேற்போகாமல் நியமித்துக்கொள்ளலாமென்று விதியிருக்கிறது. இம்மூவர்களில் இருவர் அவர்கள்நியமிக்கப்படுங்காலத்திற் குறைந்த பக்ஷம் 12 வருஷங்களாவது ராஜாங்கஉத்தியோகத்தில் அமர்ந்தவராய் இருத்தல்வேண்டும். ஆனால் இம்மூவரும் இந்தியாமந்திரியால் சிபார்சு செய்யப்பட்டுச் சக்கரவர்த்தியால் நியமிக்கப்படவேண்டும். இவர்களுக்கு ஏற்பட்டகடமைகளைப்பற்றியும் உரிமைகளைப்பற்றியும் பிரிட்டிஷ்மகாமந்திரசபையாரால் ஏற்படுத்திய சட்டங்கள் உள்ளன. முன்சொன்னபடி இந்தியாராஜப்பிரதிநிதியைப்போல்,சென்னைக்கவர்னரும், தன் ராஜதானியெல்லைக்குள்ளடங்கினதும், அதை ஒட்டினதுமான சுதேசராஜ்யங்களைப்பற்றினகவனிப்பையும், இந்தராஜதானியின் கல்வி சம்பந்தமானவிஷயத்தையும், ராணுவசம்பந்தமான அதிகாரத்தையும் வகித்துப் பார்த்துவருகிறார். இவருக்கும் விசேஷசமயங்களில் நிர்வாக சபையாரின் அபிப்பிராயத்தைமாற்ற அதிகாரமுண்டு.

இத்தகையராஜாங்கத்துக்கு நேராக இந்தியாமந்திரியுடன் லேக னப்பிரதிலேகனம்செய்யும் பாத்தியம் உண்டு. ஆனால், தனபரிபாலனத் துக்குரிய விஷயங்களைமட்டும் அப்படிச்செய்ய அதிகாரமில்லை. சென் னைக்கவர்ன்மெண்டார்நோக்கத்துக்குவிரோதமாக இந்தியாகவர்ன் மெண்டார் உத்தரவுஅளித்தால் அதைக்குறித்து இந்தியாமந்திரிக்கு அப்பீல்செய்துகொள்வதற்கும் அதிகாரமுண்டு. ஆயினும், அப்படிச் செய்யும் அப்பீல் இந்தியாகவர்ன்மெண்டாரவர்கள்மூலம்தான் அனுப்பப்படவேண்டும். தவிரவும், இந்த ராஜாங்கத்துக்குத் தங்கள் ஆளுகைக்குவேண்டிய சட்டநிரூபணசபை ரிவினியூபோர்டுமுதலிய சபைகளையும், இஞ்சினீர்கள், பாரஸ்டுகான்ஸர்வேட்டர் போன்ற எல்லா உத்தியோகஸ்தர்களையும் தாங்களே தெரிந்தெடுத்துநியமிக்கவும், நிலவரி முதலியவிஷயங்களை விஸ்தாரமாகக் கவனிக்கவும் அதிகார முண்டு. பொதுவாக ராஜதானியின் ராஜாங்கமுறைகளிலும், அதற் குள்ளடங்கிய போலீஸ், நியாயவிசாரணை, வரி, கல்வி, வைத்தியம், சுகா தாரம், நீர்ப்பாய்ச்சுதல், கட்டடங்கள், நகரபரிபாலனம், காடுகள் இவை களிலும் பூர்ணமான அதிகாரமுண்டு. ஆனால் இவைகளிற்கூட இந் தியாகவர்ன்மெண்டாரவர்கள் அடக்கியாளும்அதிகாரத்தைச்செலுத்தி வருவதோடு, அவர்களின்கோரிக்கைக்கிணங்கிச் சரிவரநடந்தேறு கிறதாவென்றும் அந்தந்தமாகாணத்தின் ராஜாங்கநடவடிக்கையைக் காட்டும் வரலாறுகளைக் கவனித்துவருகிறார்கள். தவிரவும், ஒவ்வொரு முக்கியமானவிஷயத்திலும் எப்படிநடந்துகொள்ளவேண்டியதென்று இந்தியாகவர்ன்மெண்டாரவர்களுக்கு எடுத்தெழுதி அவர்களின் அபிப் பிராயத்தைத்தெரிந்தபின்னரே அதற்கு அநுசரணையாக நடத்துவார் கள். பணம்செலவிடுவதில் சென்னைக்கவர்ன்மெண்டாருக்கு விசேஷ மான அதிகாரமில்லை; ஆகையால், புதிதாக எந்தநியமுகம்செய்யவேண் டியதிருந்தாலும், பணச்செலவுள்ள எந்த அல்பவிஷயம் நூதனமாக உண்டுபண்ணவேண்டியதிருந்தாலும், அது எவ்வளவு அவசியமும் அவசரமுமானதாய் இருந்தபோதிலும் இந்தியாகவர்ன்மெண்டாரின் அநுமதியின்றித் தானாக அதைச்செய்ய அதிகாரம்பெற்றிலர். பொதுவாக இந்தியாகவர்ன்மெண்டாரின் அபிப்பிராயப்படி நடக்க வேண்டிய ஒரு உபகர்த்தர்போல் விளங்குகிறார். தவிரவும், இந்தியா கவர்ன்மெண்டாரே பிரிட்டிஷ்இந்தியாவின் ராஜ்யபரிபாலனத்துக்குரிய வராதலால் அவர்களுக்குத் தங்களுக்குள்ளடங்கிய மாகாணகவர்ன்

மெண்டார்களை அடக்கியாள விசேஷ அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதுபற்றியே இந்தியாமுழுவதுக்கும் பொதுவாய் வரி விதித்தல் நாணயம் ராஜ்யகடன் தபால் தந்தி வரிவிதானம் புகைவண்டிப்பாதை கணக்குகள் இவைகளையெல்லாம் இந்தியாகவர்ன்மெண்டாரே நேராக வகித்துப்பார்த்துவருகிறார்கள்.

சட்டநிரூபணசபை.

இப்போதையவிதிகளின்படி இந்தச்சபை, 49 அங்கத்தினர்களையுடையது.

சென்னைக் கவர்னரவர்கள்	1.
நிர்வாகசபையார்	3.
அட்வகேட்ஜெனரல்	1.
கவர்ன்மெண்டாரால் நியமனம்பெற்ற மெம்பர்கள்	21.
ஷெடி நிபுணர்கள்	2.
சென்னை சமாஜத்தால் தெரிந்தெடுத்தவர்	1.
நகரபரிபாலனசபையார்களாலும் லோக்கல்போர்டுமெம்பர்களாலும் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள்	9.
சர்வகலாசங்கத்தாரால் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டவர்	1.
லாண்டுஹோல்டர்களால் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள்	5.
தோட்டச்சங்கத்தினர்களால் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டவர்	1.
மகம்மதியர்களால் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள்	2.
வர்த்தகசங்கத்தாரால் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டவர்	1.
வியாபாரசங்கத்தாரால் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டவர்	1.
ஆக	49.

பம்பாயிலும் 49 தான். வங்காளத்தில்மட்டும் 54 பேர்கள் உண்டு.

சிக்ரட்டேரிகள்சமாஜம்.

இந்தச் சென்னைக்கவர்ன்மெண்டாரவர்களுக்கு உதவிபுரிவதற்காக 4 காரியதரிசிகள் நியமிக்கப்பட்டு அதன்மூலம் இந்தச் சமாஜம் நான்கு பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒருவர் முக்கியகாரியதரிசியென்றும், மற்றொருவர் ரிவினியூகாரியதரிசியென்றும், இன்னொருவர் லோக்கல் முனிசிபல் காரியதரிசியென்றும், இன்னொருவர் ஜுடீஷியல் காரியதரிசியென்றும் சொல்லப்படுவார்கள். இந்நால்வர்களில் ஒவ்வொருவருக்கும் உதவிக்கு உபகாரியதரிசிகள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

ரிவினியூபோர்டு.

சென்னைமாகாணந்தவிர மற்றைய பெரியமாகாணங்களிலெல்லாம் கவர்ன்மெண்டாருக்கும் ஜில்லாக்கலெக்டருக்கும் மத்தியில் நாலைந்து ஜில்லாக்களை ஒருங்கேசேர்த்து அவைகளுக்குத் தலைவராகக் கமிஷனர் என்ற ஒரு அதிகாரி நியமிக்கப்படுகிறார். சென்னையில்மாத்திரம் அத்தகைய அதிகாரி எக்காலத்திலும் நியமிக்கப்படவில்லை. ஆனால் அதற்குப் பதிலாக ரிவினியூபோர்டு என்று ஒருசங்கம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இந்தச்சங்கத்தார்கள் மாகாணத்தின் சுங்கம், அரசிறை இவைகளைப்பற்றிக் கவனித்துக் கவர்ன்மெண்டாருக்குத் தெரியப் படுத்தவேண்டும். இந்தச்சங்கத்தின் அங்கத்தினர்கள் நால்வராவர். அவர்களில் இருவர் நிலவரியைமட்டும் கவனிப்பார்கள். மற்ற இருவரில் ஒருவர் நிலவரி நிச்சயித்தல், விவசாயம், நிலக்கணக்குகள் இவைகளையும், மற்றொருவர் உப்புவரி ஸ்டாம்புவரும்படி வருமானவரி முதலியவிஷயங்களையும் கவனிப்பார்கள். இந்நால்வரும் சேர்ந்திருந்து தீர்மானங்கள்செய்வது வழக்கமில்லை. ஒவ்வொருவருக்கும்மேற்குறித்தபடி தனித்தனியே பகுதிகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் நிலவரி முதலான ரிவினியூவிஷயங்களில் ஜில்லாக்கலெக்டர்கள்செய்யும் உத்தரவுக்குமேல் அப்பீல்கள்வாங்கிப் பைசல்செய்யக்கூடிய அதிகாரம் அவர்களுக்கு உண்டு. ஆதியில் வேறுவிதமாயிருந்தபோதிலும் இப்போது ராஜாங்கத்தின் ஒவ்வொருபகுதியையும் கவர்ன்மெண்டாரதிகாரத்துக்குட்பட்டு நடத்தும்பொருட்டு ஒருஅதிகாரியை அந்தந்தப்பகுதிக்குத் தலைவராகநியமிக்கிறார்கள். அப்பகுதிகளின் முதன்மையானவைகளாவன:-கல்வி, பொதுஜனஉபகாரவேலைகள், போலீஸ், காடுகள், வைத்தியம், ஆரோக்கியமுறை, ஜெயில், சுங்கம், விவசாயம், நிலக்கணக்கு, நிலவரிவிதித்தல், இவைகளேயாம். இவைகளுக்கு முறையே தலைவராக பப்ளிக் இன்ஸ்டிட்யூஷன்டைரெக்டர், (Director of Public Instruction) சீப் எஞ்சினீயர், (Chief Engineer) போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரல்,(Inspector-general of Police) கன்ஸர்வேட்டர், (Conservator) சர்ஜன்ஜெனரல், சானிடெரிகமிஷனர், ஜெயில் இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரல், எக்ஸைஸ்கமிஷனர், அக்ரிகல்சர் டைரக்டர், (Director of Agriculture) லாண்டு ரிகார்ட்ஸ் டைரக்டர், (Director of Land Records) லாண்டு ரிவினியூ கமிஷனர் (Commissioner of Land Revenue) என்று உத்தியோகஸ்தர்களை நியமித்திருக்கிறார்கள். இவர்களுக்குள்ளடங்கிநடக்கும்பொருட்டு அவரவர்கள் பகுதிகளுக்குச் சகாயசனங்களும் கீழ்உத்தியோகஸ்தர்களும் ஜில்லாக்கள் தாலூகாக்கள் கிராமங்கள்தோறும் அமர்ந்திருக்கிறார்கள்.

(தொடரும்.)

எம். எஸ். சேஷையங்கார்.

ருதுமதீவிவாஹம்.

“செந்தமிழ்” (தொகுதி ௧௪ பகுதி ௩-ல்) ௯௬-ஆம்பக்கத்தொடர்ச்சி.

௮. பத்திராதிபரவர்கள்பராமர்சத்துக்கு மறுமொழி.

என்னால் எழுதப்பட்டுவந்த ருதுமதிவிவாஹம் என்னும் இவ்விஷயமானது, முன்னமே ஒருவாறு முடிவுபெற்றிருக்கிறது. ஆயினும், பத்திராதிபரவர்கள் ஷை விஷயமாகப் பராமர்சம்எழுதிவந்திருப்பதில் அது கல்வித்திறமையுடன் நன்றாய் எழுதப்பட்டிருப்பது என்பது அதை வாசிப்போர்களுக்குத் தானாய் விளங்கும். எல்லாவிஷயங்களையும்பற்றி மறுமொழிசொல்லிக்கொண்டிருப்பதாயிருந்தால் உலகவியவகாரங்களுக்கு அளவில்லையாதலால், சில முக்கியமான விஷயங்களுக்குமட்டும் நான் மறுமொழி எழுதவேண்டியது அவசியமாகத்தோன்றினபடியால் ஷை விஷயத்தை இந்தப்பகுதியிலும் தொடர்ந்து எழுதலானேன்.

8. (*a*) ஸ்மிருதிகளின் வித்தியாச அபிப்பிராயங்கள்.

ருதுமதிவிவாஹவிஷயத்தில் ஸ்மிருதிகள் வித்தியாசமான அபிப்பிராயங்கள் உடையன என்பதைப்பற்றி ஆக்ஷேபிப்பது வீணான பிரயத்தனம். அவ்வாறு ஏன் வித்தியாசம் ஏற்பட்டன என்பதற்குக் காலதேசவர்த்தமானத்தை அநுசரித்து அவ்வாறு உள்ளன என்று புத்திமான்கள் சமாதானம் சொல்லலாமென்பதை நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் வித்தியாசங்கள் வித்தியாசங்கள் தான். ஹிந்து தர்மசாஸ்திரத்தில் வித்தியாசமான அபிப்பிராயங்கள் ஏற்பட்டுவந்தநிமித்தம், ஹிந்து சட்டவிஷயங்களிலுள்ள தாத்பரியங்களை ஒரேவிதமாகக்கொள்ளமுடியாமல் “தயபாகா” சட்டமென்று பங்காளத்திலும், “மித்தாக்ஷரா” என்று தெற்குமத்தியப்பிரதேசங்களிலும் “மயூகா” என்று பம்பாயிலும், மிதிலை முதலிய இடங்களில் இன்னும் வேறுவிதமாயும், சட்டங்கள் பலவிதமாக ஒரே ஹிந்துமதஸ்தர்களால் அநுஷ்டிக்கப்பட்டுவருகின்றன. இந்த ருதுமதீவிவாஹம் என்கிறவிஷயம், வேதத்திற் கண்டோக்தியாய்ச் சொல்லப்படாததாயும், நான் இந்த விஷயத்தைப்பற்றி ஆரம்பத்திற்சொல்லி

யிருக்கிறபிரகாரம் ஹிந்துமதத்தின் முக்கியமான அம்சத்துக்குச் சம்பந்தமல்லாத (Non-essential) தாயும் இருக்கிறபடியால் ருதுமதி விவாஹத்தைப்பற்றி ஸ்மிருதிகர்த்தாக்களான மகரிஷிகள் ஸ்மிருதிகளில் அவரவர்களுடைய அபிப்பிராயத்துக்குத்தக்கவாறு எழுதியிருப்பது நியாயம்தானே. அவர்கள் திரிகாலஞானிகளாதலாலும், ஒரேகாலத்தில் ஒருவரையொருவர் யோஜித்து எழுதாமற் பலபல காலங்களில் எழுதியிருப்பதாலும், ஜனங்கள் நிர்ப்பந்தமில்லாமற் காலதேசத்துக்குத்தக்கவாறு அநுஷ்டித்துவரவேண்டுமென்கிற மிகுந்த கிருபையானநோக்கத்துடன் எழுதியிருப்பதாலும் வித்தியாசமான அபிப்பிராயங்கள் இருப்பது மிகவும் சகஜந்தான். அதனால் அவர்களுக்கு மேன்மையேயொழிய, வேதப்பிரமாணத்துக்கு விரோதமென்றாவது ஒன்றுசரி, மற்றொன்றுதவறு என்றாவது ஒருவருக்கும் விவகரிக்க அதிகாரமில்லை. அதேபிரகாரம் சாங்கியம், யோகம், அத்வைதம், விசிஷ்டாத்வைதம், த்வைதமென்று உலகவியவகாரத்துக்கு ஏற்பப் பலவிதமான அபிப்பிராயங்களையும் மார்க்கங்களையும் ஹிந்துவேதங்களில் விஸ்வாசகர்களாய் இத்தேசத்தில் அவதரித்து விளங்கிய மகரிஷிகளும்ஆசாரியர்களும் ஏற்படுத்த அவ்வாறு நாளிதுவரை அநுஷ்டிக்கப்பட்டுவருகின்றனவே. ஆகிலும் அதே உபநிஷத்துக்களும் பகவத்கீதையும் தான் இவ் வித்தியாச அபிப்பிராயங்களுக்கு ஆதரவாக இருக்கின்றன. விசாலமான புத்திமான்களான மகரிஷிகளும் ஆசார்யர்களும் அவதரித்துவிளங்கிய இந்தத்தேசத்திலவ்வாறு இருந்திருப்பது நியாயம்தானே. அநுஷ்டானங்களெல்லாம் நம்முடையதேசத்திற் காலத்துக்குத்தக்கவாறு மாறிக்கொண்டே வந்திருக்கின்றன என்பதற்கு ஆதரவுகளிருக்கின்றன. மகாபாரதம் ஆதிபர்வம் 122-வது அத்தியாயத்தில், பாண்டுமகாராஜனுக்கும் குந்திக்கும் நடந்த சம்பாஷணையில் இச்சந்தர்ப்பத்திற்குவேண்டியவற்றைமட்டும் எடுத்து அடியில்வருமாறு மொழிபெயர்த்திருக்கிறேன். "ஆதிகாலத்தில் ஸ்திரீகள் வீட்டுக்குள் அடைக்கப்பட்டுப் புருஷர்கள்முதலிய பந்துக்களின் நிர்ப்பந்தத்துக்கு உட்பட்டிருக்கவில்லை. அவர்கள் மனம்போனபிரகாரம் அநுபவித்துக்கொண்டு சுகமாய் இருப்பது வழக்கம். அதனால் அவர்கள் பாபிகளாகமதிக்கப்படவில்லை. ஏனெனில் அதுவே அக்காலங்களில் ரிஷிகளால் அங்கீ

கரிக்கப்பட்ட வழக்கமாயிருந்தது. ஒரு ஸ்திரீயானவள் ஒரேபுருஷனுக்கு ஜீவதெசைவரை கட்டுப்பட்டிருப்பது என்பது சமீபகாலத்தில்தான் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது" என்று பாண்டுமகாராஜா குந்திக்குச் சொல்லுகிறார். உத்தாலகரிஷியின்குமாரர் ஸ்வேதகேது என்ற மகரிஷியானவர் ஷை மாறுதலே ஏற்படுத்தினதாக ஷை சங்கதிகளுக்குப் பின் அதே அத்தியாயத்தில் விரித்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆதியில் எல்லோரும் பிராமணர்களாயிருந்ததாகவும், பிறகுதான் அவரவர்களுடைய குணத்துக்குத்தக்கவாறு வருணாச்சிரமதர்மம் ஏற்பட்டதாகவும் சாந்திபர்வம் 188-வது அத்தியாயத்தில், பிருகுமகாரிஷியால், பாரத்வாஜமுனிவருக்குச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஆதலால், சாஸ்திரசம்மதமென்று மகரிஷிகளாற்சொல்லப்பட்ட ஸ்ருதிவாக்கியங்கள் சிலகாரணங்களைக்கொண்டு மத்தியில் அநுஷ்டிக்கப்படாமல் நின்றுபோய்விட்டாலும், அவசியம் ஏற்பட்டகாலங்களில் அவற்றையும் அநுஷ்டிப்பது சாஸ்திரசம்மதமேயொழிய, அவரவர்கள் இஷ்டம்போல் பிரஸ்தாபிக்கிற ஆசாரசீர்திருத்தங்களைச் சேர்ந்ததன்று என்று நான் நினைக்கிறேன்.

விவாககாலத்தில் ஆதிமுதல் அந்த்யம்வரைசொல்லப்படும் மந்திரங்களுக்கு யாதொருதாத்பரியமும் பிரயோஜனமும் ஏற்படாமல் வீணாக மந்திரங்கள் என்கிற நியாயத்துக்காகமட்டும் உச்சரிக்கப்பட்டுவருவதாகச் சொல்லுவது மிகவும் விநோதமாயிருக்கிறது. அக்காலத்தில் ஸம்ஸ்கிருதமே பேசும்பாஷையாயிருந்தது. ஸம்ஸ்கிருதம் தெரியாத வதூவரர்களும், மந்திரங்களைச்சரியாய் உச்சரிக்காமலும், அதன் தாத்பரியங்கள் இன்னதென்றுதெரியாமலும், தக்ஷிணை வரும்படியைப் பெரிதாகக்கருதி மிகுந்தவேகமாய் மந்திரங்களை ஓட்டுகிற புரோகிதர்களும், மந்திரங்கள் என்பதுதவிர இன்னதுநடக்கிறதென்று அறியமுடியாத பெரும்பான்மையோர்களும் சபையில் நிறைந்துள்ள தற்காலக் கல்யாணவைபவங்களை ஆதரவாகவைத்துக் கொண்டால் மந்திரங்களுக்கு மேலேசொன்னதைத்தவிர வேறு கௌரவம் என்னஏற்படப்போகிறது. வீழ்வார்க்கு வீழ்வார்துணை என்பதுபோல் ஷை கல்யாணசங்கதிக்கு ஆதாரவாக உபநயனமந்திரங்கள் எடுத்துச்சொல்லப்படுகின்றன. உபநயனத்தில் உபதேசிக்கப்பட்ட மந்திரங்கள் அன்றுதொட்டே திரிகாலமும் அநுஷ்டிக்கப்பட்டு

வருகின்றன. 7 வயதுமுதல் ஷை மந்திரங்களை உச்சரித்துவருகிற வன் அர்த்ததாத்பரியம்தெரிந்து அநுஷ்டித்து அதன் பலனை அடைந்துவரவேண்டியவனுயிருக்கிறான். இது சாஸ்திரதாத்பரியம். காயத்திரிமுதலிய தெய்வதோத்திரமந்திரங்களுக்கு அர்த்தம் அறிய முடியாவிட்டாலும், மந்திரஉச்சரிப்புக்கே பலன்இருக்கிறது என்பது வாஸ்தவம். அவைகளொழிந்த இதரமந்திரங்கள், அர்த்தமில்லாமற் சொல்லப்பட்டுவருகின்றன என்பதில் அவைகளை ஏற்படுத்தினவர்களுக்கு ஒரு அறியாமையைக்கற்பிப்பதுபோல ஆகிறது. இக்காலத்தில் ஸம்ஸ்கிருதம் பேசும்பாஷை இல்லை. 7 வயதுள்ள ஒருசிறுவனுக்கு மந்திரங்களின் அர்த்தம் தெரியவில்லை. கிரஹணசாமர்த்தியமுள்ளவர்களுக்குத்தான் ஷை மந்திரங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதற்குச்சந்தேகமில்லை. பேசும்பாஷையில் 5 வயதுமுதல் 7வயதுவரை வித்தியாப்பியாசம் பெற்றிருப்பவனுயுள்ள ஒருவன், உபநயனமந்திரங்களை நன்றாய் அறிந்து பின்னும் தொடர்ந்து அநுஷ்டித்துவரத்தக்கவனுயிருக்கிறான். அப்படியிருக்க, உபநயன கல்யாண மந்திரங்கள், உடன் அநுஷ்டானத்துக்கு யோக்யமில்லாமல் வீணை பிரயோஜனத்தைப்பற்றிச் சாஸ்திரங்களில் விதிக்கப்பட்டுள்ளன என்பது நன்றாக இல்லை. ஷை மந்திரங்கள் அடங்கிய வேதசாஸ்திரங்களுக்கும் கௌரவம் இல்லை. ஷை விஷயங்களைத் தெரிந்துகொள்ளவாவது அநுஷ்டிக்கவாவது இக்காலத்தவர் தவறிவிட்டால் அதற்கு மந்திரங்கள் என்ன செய்யும்.

8. (b) நான் பிரதமத்தில் ப்ரௌடாவிவாஹ விஷயமாக அநுசாசனபர்வத்திலிருந்து குறித்திருப்பதை ஷைபர்வம் 44-வது அத்தியாயத்திற் காணலாம்.

8. (c) சிலஸ்மிருதிகளில் ரஜஸ்வலையானபிறகு கல்யாணம்செய்தால், குற்றங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தக்குற்றம் பிராமணர்களுக்குமட்டும்தான் க்ஷத்திரியர்களுக்கு இல்லை என்று பிரித்துச் சொல்லப்படவில்லை. ஸ்மிருதிகளைப் பிராமணர்களைப்போல் க்ஷத்திரியர்களும் விஸ்வாசித்து அநுஷ்டிக்கவேண்டியவர்களாயிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்க ஒரே அபிப்பிராயமுள்ள ஸ்மிருதியும் 2. வித்தியாசமான அநுஷ்டானங்களும் எப்படிநேர்ந்திருக்கக்கூடும் என்பது என்னுடையகேள்வி. அதற்குச் சமாதானம் சொல்லப்படவில்லை. ஸ்மிருதி

களில் பிராமணர்களுக்குமட்டும் ரஜஸ்வலையான குற்றம் உண்டு. க்ஷத்திரியர்களுக்கு ரஜஸ்வலையான குற்றம்கிடையாது என்று சொல்லியிருந்தால் அப்படி ஏன் எழுதியிருக்கிறது என்று காரணம்கேட்க அதிகாரமில்லை. அப்படியிருக்க, நான் காரணம்கேட்டிருந்தால் "சாஸ்திரவிதிகளுக்குக் காரணம்கேட்கவும்சொல்லவும் நாம்அதிகாரிகளில்லை" என்று பத்திராதிபரவர்கள் சொல்வது ஒருவாறு பொருந்தும்.

முடிவுரை.

இந்த ப்ரௌடாவிவாஹம் என்னும் விஷயத்தைப்பற்றி இப்பத்திரிகையில் என் அபிப்பிராயங்களை வெளியிட்டதின் தாத்பரியம் என்னவென்றால், ஹிந்துமத சாஸ்திரவிரோதமாயுள்ள ஆசாரசீர்திருத்தங்களை ஹிந்துமதஸ்தர்கள் அவரவர்கள் இஷ்டப்படி செய்து கொள்ளுதல் கூடாது என்பதும், ஆனால், சாஸ்திரங்களில் ஏதேனும் ஆதரவு இருந்தால் மிகவும் முக்கியமானகாலங்களில் ஒற்றுமையில்லாதவழக்கத்தைமாற்றிச் சாஸ்திரசம்மதமான சீர்திருத்தத்தைக் கட்டாயம் நாம் அநுஷ்டித்து க்ஷேமமடையவேண்டுமென்பதும் தான்.

ருதுமதிவிவாஹமென்ற விஷயம் மிகவும் பெரியது. இலகுவில் நிறைவேறக்கூடிய காரியமல்ல. அதைப்பற்றி நான் கொஞ்சம் ஆரம்பித்து எடுத்துப்பேசியது, இதுவிஷயத்தில் அதிகாரமாய்ப்பேசவல்ல நமது தென்னிந்தியாவிலுள்ள ஏராளமான சாஸ்திரவிற்பன்னர்களும், புத்திமான்களும், ஜாஸ்தியாய்க் கவனிக்கக்கூடுமானால், காலக்கிரமத்தில் அது ஊர்ஜிதத்துக்கு வரலாம் என்றநோக்கமே தவிர வேறில்லை.

ருதுமதியாய் மூன்றுவருஷங்களுக்குப்பின்பு தனியாகச் செய்யப்படுகிற சாந்திமுகூர்த்தமே எல்லாவிஷயத்திலும் பூர்ணமாக ஒரே கல்யாணமாக ஏன் இருக்கக்கூடாது. 8 வயதுமுதல் 15, 16 வயதுவரை ஒருபெண்ணைக் கல்யாணமானவளென்று பேருக்குமட்டும் சொல்லி, ஒருகால் விதவையானாலுமாய்விடக்கூடிய ஒரு அபாயகரமான ஸ்திதியில் நாம் வைத்துக்கொள்வது, சுபாவவிரோதமாயும்அநீதமாயும் தெய்வகதியாலல்லாமல் மனுஷர்கள் தாமேதேடிக்கொள்ளுகிற துர்ப்பாக்கியஹேதுவாயு மிருக்கிற தென்கிறவிஷயத்தை நாம்

வெருவாய்ச் சிந்திக்கக் கடமைப்பட்டவர்கள். தெருவில் விளையாடிக் கொண்டிருக்கிற 8, 9 வயதுள்ள பிராமணப்பெண்ணை, ஒருவன் உன் வீட்டில் ஏன் அழுகிறார்கள் என்று கேட்டதற்கு, 'என்புருஷன் இறந்துபோனதாகக் காகிதம்வந்ததாம், அதற்காக அழுகிறார்கள்' என்றுசொல்லித் தன்ஜீவதெசைவரை தன்னை அலங்கோலப்படுத்தி இம்சைசெய்யப்போகிற துக்கத்தின்கொடுமையை அறியாமல் இருக்கிற குழந்தையை, அப்பொழுதே விதவை என்று கூப்பிடத்துணிகிற நமக்கு ஜீவகாருண்யமில்லாமல் மனது கடினமாயிருப்பதற்குக் காரணம் இவ்வழக்கம் நெடுநாளாகவந்திருப்பதுதான். தெய்வமாகிய சாஸ்திரம் வரங்கொடுத்தாலும் பூசாரியாகியவழக்கம் அவ்வரத்தை வீணாகச்செய்கிறது. இதேபிரகாரம் பிராமணர்களுக்குள் அநேகபிரிவுகள் ஏற்பட்டு ஒருவருக்கொருவர் கல்யாணசம்பந்தங்கள் பந்திபோஜனங்கள் இல்லாமல் இருந்துவருகிறார்கள். இந்த வழக்கமும் சுதேசஅரசர்களின் ஆளுகைபோய் இதரதேசத்தார்களான மகம்மதியர்கள் முதலியோர் இத்தேசத்தைக் கைப்பற்றினகாலத்தில் ஏற்பட்டதாம். அக்காலமுதலாக் பிராமணர்கள் பலவாறாகப்பிரிந்து, வடக்கேஇருந்து தக்ஷணத்திற் பலதேசங்களில் பலபலகாலங்களிற் குடியேறினதில் ஒருவரையொருவர் சுயஜாதியார்களென்று அறிந்துகொள்ளச் சக்தியற்றவர்களாய்த் தூரஊர்களுக்குப் போக்குவரத்து இல்லாதநிமித்தம், பலபலபிரிவுகளாகப் பிரிந்து, பிரத்தியேகமான பேர்கள் வைத்துக்கொண்டு, அந்தந்தப்பிரிவுகளுக்குள்மட்டும் கல்யாணங்கள் செய்துவருகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட அநுஷ்டானத்துக்குச் சாஸ்திரங்களில் ஆதரவுஇல்லையென்று பெரியவர்கள் சொல்ல நான் கேட்டிருக்கிறேன். போனவழக்கம் போகட்டும். இப்பொழுது மாட்சிமைதங்கிய ஒரே பிரிட்டிஷ் அரசாட்சியின்கீழ் நாம்இருக்கிறோம்; குலம் கோத்திரங்களைச் சரியாகத் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறோம்; உண்மையை நன்றாய்த் தெரிந்துகொள்ளும்படியான போக்குவரத்துக்குச்சாதகமான புகைவண்டிமுதலியவைகள் இருக்கின்றன; என்று சொன்னாலும் வழக்கத்தை எப்படிக் கைவிடுவது என்று

மனம் துணியவில்லை. பிராமணர்களுக்குள் ஒருவருக்கொருவர் மேல் கீழ் என்ற தப்பான சுஜாதி அபிமானமும் விலகவில்லை. நிர்ப்பந்தமான மனஒழுக்கமும் விசாலிக்கத் தடைப்படுகிறது. இந்தப் பரிதாபத்துக்கு என்போன்ற சாமான்யர்களால் என்னசெய்யக்கூடும். தவிரவும், ருதுமதீவிவாகம் சரியானதென்று ஒருவர் அபிப்பிராயப்பட்டால் அவர்மட்டும் தனித்து அநுஷ்டிக்கக்கூடியசங்கதியல்ல. அப்படியிருக்க வாயால்மட்டும்பேசுவது என்னபிரயோஜனம் என்று சிலர் குறைகூறுகிறார்கள். அது நியாயமன்று; ஏனென்றால் இது பொதுஜன ஆசாரசீர்திருத்தவிஷயம். வரவரப் புத்திமான்கள் எல்லோரும் இது அவசியமென்று தீர்மானித்து, ஹிந்துமதத்தினர் எல்லோரும் ஏகீபவித்தாவது அல்லது சர்க்கார்ச்சட்டம் மூலமாயாவது மாற்றிக்கொள்ளவேண்டிய விஷயம். இல்லாவிடில் நான் முன்சொல்லியிருக்கிறபிரகாரம் இன்னும் ஜாதிஉட்பிரிவுகளும் குழப்பங்களும் ஏற்படக் காரணமாயிருக்குமேயொழிய வேறு பயனில்லை. புகைவண்டியிலிருப்பவன் அதினுள்ளேயிருந்து இஞ்சினை நடத்தினால் வெகுதூரம் க்ஷேமமாகப் பிரயாணம்செய்யலாம். அதற்குப் புறம்பாயிருந்து அதை எவ்வாறு நடத்தமுடியும். அதுபோல் ஒருவன் மட்டும் தனித்துப் பொதுஜனவிஷயத்திற் சீர்திருத்தம்செய்து க்ஷேமமடைவது எப்படி.

ருதுமதிவிவாஹமென்கிற இவ்விஷயமானது, மேலேசொன்னபடி சிரமமான சங்கதியாயிருக்கிறது; இதை அநேகநோக்கங்களைக் கொண்டு ஆராய்ச்சிசெய்கிறவிஷயத்தில் விசேஷமாகக்கேட்டறிந்த அநேகபுத்திமான்கள் பலபலவிதமாக அபிப்பிராயப்படுவார்களாகையால், அதற்குப் பேதமாக என்னுடைய அபிப்பிராயம் இருந்தால், பொறுத்தருளவேணுமாய்க் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

M. R. ஸ்ரீநிவாஸையர்,

பேரியகுளம்.

பேராவூர்-பிடவூர்.

ஆரூர்மூலட்டானமானைக்காவுமாக்கூரிற்ருன்ருேன்றிமாடமாவூர்
பேரூர்பிரமபுரம்பேராவூரும்பெருந்துறைகாம்பீலிபிடவூர்பேணும்
கூரார்குறுக்கைவீரட்டானமுங்கோட்டூர்குடமூக்குக்கோழம்பமுங்
காரார்கழுக்குன்றுங்கானப்பேருங்கயிலாயநாதனையேகாணலாமே.

என்பது திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளது க்ஷேத்திரக்கோவைத் திருத்தாண்டகம்.

இதனில், பேராவூர் என்னும் க்ஷேத்திரமானது, திருவாவடுதுறைக்குத்தெற்கில் இரண்டுமைலுக்குள்ளாகவிருக்கிறது. வீரசோழனுக்குத் தெற்கிலுள்ளது. முன்னொருகால் இவ்வூரானது நன்னிலைமையிலிருந்ததாகத் தெரிகிறது. இவ்வூர் ஆலயம் வெகு ஜீர்ணமாகிவிட்டபோதிலும் இன்னும் அநேக சிலாசாசனங்கள் காணப்படுகின்றன. அவை பின்வருமாறு:—

I-வது சாசனம்.

(தென்புறம் குமுதப்படையில்)

(1) ஸ்வஸ்திஸ்ரீ இந்நாயனூர் ஸ்ரீ பண்டாரங்கள் உயரு வரைகண்ட முதல் திருவாபரணங்கள்ால் கருமாற்றும்போக யஙு(பத்தரை) மாற்று யரு பட்டற் கூடயா. உாகூர்: மாற்று சுஙும் ஙு காசிடைபெற்ற சுஉ-ம்..................

(2) பரிகலபரிச்சிந்நங்களால் உருக்களால் எடை சுயல் பித்தளை தரா எடை ாருஙல் மணி உளகரு உள்பட எய-ல்

(3) ரு சேர்க்கால் ரு உள்க்கரு உள்பட எடை உஎருஉருஙு நாலுநிலை உள்ள திருக்குத்துவிளக்கு இரண்டினால் உள்க்கரு உள்பட எடை ருாசுய-ல்

II-வது சாசனம்

(1) ஸ்வஸ்திஸ்ரீ குலோத்துங்க (சோழதேவற்கு யாண்டு) உரு-வது மீனநாயிற்று அமரபக்ஷத்துசதுர்சியும் சனிக்கிழமையும் பெற்ற உத்திராடத்து நாள் ஜெயங்கொண்ட சோழவளநாட்டுப் பேராவூர் நா

(2) ட்டு அகரம் ஸ்ரீ சுத்தமலி சதுர்வேதிமங்கலத்து திருப்பேர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபட்ட ஸோமஸோமயாஜியேன் இந்நாட்டு-பேறுவூர் வீரசோழ சதுர்வேதிமங்கலத்து உடையார் ஸ்ரீ அதித்தேசுரமுடைய நாயனார்க்கு நான் ஸ்நா

(3) தானமாக நான் நீர்வார்த்துக்கொடுத்ததாவது: இச் சுத்தமலி சதுர்வேதிமங்கலத்துடையேம் பேறுவூரில் தென்கரைய நிலத்தில் ராஜராஜவதிக்கு மேற்கு குந்தவவாய்க்காலுக்கு வடக்கு........ சம............நதில் கிழக்கு

(4) நான் திருவேறுலை வாய்க்காலுக்கு தெற்கு.............. பட்டன்ஸாரியை ஆளவந்தநாச்சி பக்கலும் இவள் மகன் ஸாலவஞ்ஞஜோஷிபட்டன் பக்கலும் இவன்தம்பி குநிக்கும்பிரான் பட்டன் பக்கலும் விலைக்குக்கொண்டுடையேனாய்

(5) நந்தாயத்தான் உழுமொவி........இல் வடகீழ்மூலையில் ஆற்றங்கரைப் படுகையிலே இந் நாயனார்க்கு நீர்வார்த்துக்கொடுத்தோம். சின்னதினுல் குழியேழும் நீர்வார்த்துக்கொடுத்தோம்—

III-வது சாசனம்

ஸ்வஸ்திஸ்ரீ புயல்வாய்த்து என்றமெய்க்கீர்த்தியில் கலிபரந்தோடதேசமாநிலம் விளங்க வீரஸிம்ஹா

(6) ஸநத்துப் புவனிமுழுதுடையாளொடும்வீற்றிருந்தருளிய கோபரகேசரிவர்மரான திருபுவனசக்கரவர்த்திகள் மதுரையும் பாண்டியன் முடித்தலையும் கொண்டருளின ஸ்ரீ குலோத்துங்கசோழதேவற்குயா

(7) ண்டு ௰௩வது மகரநாயிற்று பூர்வபக்ஷத்து த்வாதசியும் செவ்வாய்க்கிழமையும் பெற்ற மிருகசீர்ஷத்துநாள் ஜெயங்கொண்ட சோழவளநாட்டு பேராவூர்நாட்டு பேராவூரான வீரசோழசதுர்வேதிமங்கலத்து உடை

(8) யார் திருவாதித் தீஸ்வரமுடையார்கோயில் ஆதிசண்டேஸ்வரகன்மிகளுக்கு செயமாணிக்கவளநாட்டுத்திருவ-கற்றத்து புத்தமங்கலமுடையான் இடங்கநம்பியமல்லனுன் வைதும்பாராயனேன் திரு

(9) நந்தாவிளக்குப்புறமாக நான் ஊர்க்கீழ் இறையிலியாக விட்ட நிலமாவது-ஜெயங்கொண்ட சோழவளநாட்டுப்பேராவூர் நாட்டு பேராவூரிற் பிரிந்த வீரசோழ புரமான குலோத்துங்கசோழன் புத்தமங்கத்தில் நான்குலோ

(10) த்துங்க சோழப்பேர்விலைகொண்டு உடையேனாய் அநுபவித்து வருகிற நிலம் பத்தே இருமாவரையிலே இறை இறுத்து இறையிலியாக இவ்வாட்டை சித்திரைமுதல் திருநந்தாவிளக்குப்புறமாக விடுகிற நிலமாவது (இதற்குமேல் சிதைவு)—

சுவாமிபெயர் ஆதித்தீசுரமுடையார்.

பிடவூர்; இது தரங்கன்பாடிக்கு மேற்கில் 3-மைல்தூரத்திலுள்ள திருவிடைக்கழி என்னுமூருக்குச் சமீபத்திலிருந்து அழிந்துவிட்டது. இவ்வூர்ப்பெருமானை இப்பொழுது திருவிடைக்கழிக்கோயிலில் ஸ்தாபித்து இரண்டுகாலம் பூசைசெய்து வருகின்றனர். இதுவே வேள்களிலொருவனை "இருங்கோவேள்" இருந்ததாகும். இப்புராதனத்தலம் அழிந்துபோனது காலத்தின் கொடுமையே.

இலக்கணவிளக்கபரம்பரை,
திருவாரூர் சோமசுந்தரதேசிகர்.

௨

வேள்பாரியின் கொடைவிறல்.

அஃதாவது வேள்பாரி என்னும்பெயருடைய க்ஷத்திரியனின் கொடையின் ஆற்றலைக்கூறுதல். பண்டைக்காலப்பாவலர்பலர்க்குப் பரிசிலீந்தகாவலன் வேள்பாரியே. வேள்பாரியென்றுது பாரியென்றும் இவன்பெயர் வழங்கப்பெற்றிருக்கின்றது. இப்பாரியே எழுவகைக் கொடைவள்ளல்களுள்ளே ஒருவனாகக்கொள்ளப்பட்டவன். பாரி பறம்புநாட்டிற்கும் மலைக்குந் தலைவன்; மிக்கபராக்கிரமமுடையோன். பாரியின்வள்ளற்றன்மையை இனிதுபுலப்படுத்தும்படியே, மண்டலபுருடரும், "பாரியாயெழினிநள்ளிபசுந்தொடைமலையன்பேகன்" என்னுந்தொடருள் முதலிலேவைத்துக்கூறினார்.

இப்பாரியைத் தமிழ்நாட்டின்கண்ணே யரசுசெய்திருந்த மூவேந்தரும் முரணிச் சமர்தொடுத்து வெல்லமுடியாது, இறுதியில் வஞ்சித்துக் கொன்றனர். முல்லைக்கொடிக்குத் தேர்வழங்கிய மல்லலஞ்சீருடையவனும் இந்தப்பாரியே. இதனை,

"சிறுவீமுல்லைக்குப்பெருந்தேர்நல்கிய
பிறங்குவெள்ளருவிவீழுஞ்சாரற்
பறம்பிற்கோமான்பாரியும்"

என்னும் சிறுபாணாற்றுப்படைச்செய்யுளா னறிக.

இப்பாரியைக் கடைச்சங்கப்புலவரும், "பொய்யாநாவிற்கபிலன்" "புலனழுக்கற்றவந்தணாளன்" என்று இன்னனவாகப் பலபடப்புகழப்பெற்றவரும் ஆகிய கபிலர் பாடிப் பலவரிசையும்பெற்றனர். கபிலர் பாடியசெய்யுட்கள் படிப்போர்கருத்தை யுருக்குந்தன்மையுடையன. பாரிக்குங் கபிலருக்கும் மிக்க நட்புரிமையுண்டு. நன்றிபாராட்டும் பரமதயாளுவாகிய கபிலர் பாரியின்புத்திரிகளை க்ஷத்திரியமரபில் மணமுடிக்க உடன்படுவாரின்மையால் பிராஹ்மணவருணத்தில் விவாஹஞ்செய்து வைத்தார்.

கபிலர்பாடியவிரலியாற்றுப்படை.

சேயிழைபெறுகுவைவா ணுதல்விறலி
தடவுவாய்க்கலித்தமாயிதழ்க்குவளை
வண்டுபடுபுதுமலர்த்தண்சிதர்கலாவப்
பெய்யினும்பெய்யாதாயினுமருவி
கொள்ளுழுவியன்புலத்துழைகாலாக
மால்புடைநெடுவரைக்கோடுதோறிழிதரு
நீரினுமினியசாயற்
பாரிவேள்பாற்பாடினைசெலினே.

இயன்மொழித்துறையில்,

பாரிபாரியென்றுபலவேத்தி
யொருவற்புகழ்வர்செந்நாப்புலவர்
பாரியொருவனுமல்லன்
மாரியுமுண்டீண்டுலகுபுரப்பதுவே.

பாரியென்று பரிவுடன்பாடிச்செல்லும் பாவலர்க்குக் காவென்பதன்முன் குறிப்பறிந்து கொடுத்துக்காக்குங் குணமுடையோன் இவ்வேள்பாரியேயாம். இப்பாரியின் கொடைவிசிஷ்டத்தைச் சைவசமயாசாரியராகிய சுந்தரமூர்த்திநாயனர், திருப்புகலூர்த்திருப்பதிகத்திலே,

மிடுக்கிலாதானைவீமனெவிறல்விசயனெவில்லுக்கிவனென்று
கொடுக்கிலாதானைப்பாரியேயென்றுகூறினுங்கொடுப்பாரிலை
பொடிக்கொண்மேனியெம்புண்ணியன்புகலூரைப்பாடுமின்புலவீர்காள்.
அடுக்குமேலமருலகமாள்வதற்கியாதுமையுறவில்லையே.

என்று அருளிச்செய்தார். பாரிக்கு எதிராக மாரியுண்டு என்றது இகழ்வதுபோற் புகழ்ந்தமையேயாம். மாரியானது எங்ஙனம் கைம்மாறுவேண்டாது காசினியோரைமகிழ்விக்குமோ அங்ஙனமே பாரி என்று பாடிச்செல்லுஞ் செந்நாப்புலவர்களைச் சிறந்தமகிழ்வுடன்மதித்துபசரிக்கும் அறத்தகுதியுடையவன் பாரிவேள் என்பது தேற்றமாகின்றது. மேலேகாட்டிய இரண்டாவதுசெய்யுளையே நச்சினார்க்கினியர் தொல்காப்பியத்திற் புறத்திணையியல், உவமவியல்களில் உதாரணமாகக் காட்டினார்.

இன்னும் பாரியின்மகளிர் தந்தைபிரிவாற்றாது வருந்திக்கூறியது:

அற்றைத்திங்களவ்வெண்ணிலவில்
எந்தையுமுடையேமெங்குன்றும்பிறர்கொளார்
இற்றைத்திங்களிவ்வெண்ணிலவில்
வென்றெறிமுரசின்வேந்தரெங்
குன்றுங்கொண்டார்யாமெந்தையுமிலமே.

என்பதாம். இப்பாரிவேள்கொடையையும் ஆற்றலையும் கபிலர் போற்றியமையினாலும், கபிலர் கடைச்சங்கப்புலவராதலினாலும், கடைச்சங்கம் இற்றைக்கு 2500 வருஷங்களுக்குமுன்னுள்ளதென்று ஆராய்ந்து அறிஞர்பலர் கூறுதலினாலும், பாரி ஏறக்குறைய 2000-ளுமுன்பு இருந்தரசுபுரிந்தான் என்பது இனிது துணியப்படும்.

கொடையினாற் பெயர்விளக்கிய குணசிரேஷ்டனாகிய பாரியைத் திருநெறித்தமிழ்வேதத்தினும் விதந்துபேசப்படுமாயின் அன்னோன் கொடைவிறல் விசிட்டமுடைத்தென்றல்சாலுமாற்றால் இங்கே சில வாக்கியங்களை யான் வரைந்தேன். சரிதவாராய்ச்சி மிக்குடையார் தத்தங்கருத்துக்களைவெளியிடின், பலரும் பயனடைவரென்று யான் கருதுகின்றேன். சுபம்.

இங்ஙனம்,
வ. மு. இரத்திநேசுவரையர்,
தமிழ்ப்பண்டிதர்,
காரைக்குடி.

புத்தகமதிப்புரை.

1. தமிழ்நாவலர்சரிதை:- இது, சேலம் குகைவாசியும், மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் அங்கத்தவருமான ஸ்ரீமான் சாமி தில்லை நடேச செட்டியாரவர்களாற் பரிசோதிக்கப்பட்டு, கோயமுத்தூர் ஸ்ரீமான் சி. கு. நாராயணசாமிமுதலியாரவர்களாற் பதிப்பிக்கப்பட்டது. இதில், பண்டைக்காலத்தவரும் பிற்காலத்தவருமாகிய புலவர்களிற் சிற்சிலர் ஒவ்வொருசந்தர்ப்பங்களிற்பாடியவாகச் சிலநூல்களாலும், கன்னபரம்பரையாலும் காணப்படும்பாடல்களுள், 261 பாடல்களும், அவைபாடிய அமயங்களும், பாடியபுலவர்களின்பெயருமே கால வரிசைகருதாது வரையப்பட்டிருத்தலால், இது, தமிழ்நாவலர்சரிதை யெழுதுங்கருத்துடையாரொருவர், அதனை விரித்தெழுதற்கேற்ற செய்யுள் பலவற்றை முதலிற் றெருகுத்தெழுதிவைத்த கைக்குறிப்புப் போற் றோன்றுகின்றது. ஆயினும், இது, தமிழ்நாவலர்சரிதங்களை யாராய்ந்து விரித்தெழுதுங்கருத்துடையார்க்கு மிகவும் உபயோக முள்ளது. இதிலுள்ள பாடல்களுக்கு விசேடக்குறிப்பும், முதற் குறிப்பகராதியும் தனியே எழுதிச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இதன் விலை அணா 8. வேண்டுவோர் பதிப்பித்தோர்க்கெழுதிப் பெறலாம்.

---

2. சோழமண்டல சதகம்:—இது, வேளூர் ஆத்மநாததேசிகராற் பாடப்பெற்றது. இதில், சோழமண்டலத்தின்சிறப்புத்தோன்றக் கல்வி யிற்சிறந்த புலவர்களும், புலவர்களையாதரித்த கொடையாளர்களும் வாழ்ந்த சரித்திரங்களும், பலதமிழ்நூல்கள்பிறந்த சரித்திரங்களுங் குறிப்பா யறிவிக்கப்பட்டுள்ளன. இச்சதகம் சரித்திர ஆராய்ச்சி செய் பவர்க்கு மிகப் பயன்படத்தக்கதான அருமைவாய்ந்தது. இதனைத் திரு வாரூர் இலக்கணவிளக்கபரம்பரையினரான சோமசுந்தரதேசிகரவர்கள் நன்முயற்சியுடன் பாடப்பட்டோர்வரலாறுமுதலியவெழுதியும், பாட் டிற் சொல்லும்விஷயங்களுக்கேற்ற பிறநூன்மேற்கோள்காட்டியும் அச்சிட்டிருப்பது தமிழன்பராற் பாராட்டத்தக்கது. இதில் இடை யிடையே சில திருத்தஞ்செய்யவேண்டியவாய்க்காணப்படுமாயினும் முதற்பதிப்பாயிருத்தலால் இம்மட்டில் வெளியிட்டிருப்பதே

தமிழறிஞர்களுக்குப் பெரிது முபகாரமாயிருக்குமென்பதிற் சிறிது மையமில்லை. தேசிகரவர்களை இப்புத்தகம் வெளியிடும்படியூக்கிய தேசாபிமானமும், பாஷாபிமானமும், குலாபிமானமும் பாராட்டத் தக்கன. இப்புத்தகத்தின் விலை அணா 8. வேண்டுவோர் பதிப்பித் தோர்க்கெழுதிப் பெறலாம்.

---

3. விவேகோதயம்:—இது, மதுரை மாணவர் செந்தமிழ்ச் சங்கத்தின் அக்கிராசனாதிபதியும், மதுரைக்காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதரு மான ஸ்ரீமான் ம. கோபாலகிருஷ்ணையரவர்கள் பத்திராதிபத்தியத்தில் மேற்படி சங்கத்தினின்றும் மாதாந்தத் தமிழ்ப்பத்திரிகையாக வெளியிடப் பெற்றுவருகிறது. இதன் முதலிரண்டுபகுதிகள் வெளிவந்துள்ளன. அவை, பலபண்டிதர்களாலும் எழுதப்படும் பல சில விஷயங்களும், நாடகநடைகளும், சோழவந்தான் வித்வான் அ. சண்முகம்பிள்ளை யவர்களாலியற்றப்பட்ட வள்ளுவர்நேரிசை யென்னும் வெண்பாக் களுக்குப் பத்திராதிபராலெழுதப்படும் உரையும் வரையப்பெற்றுள் ளன. இதனைநடத்தும் பத்திராதிபரவர்கள் விடாமுயற்சியும் ஊக்க மும் உடையவர்களாதலால் இது செவ்விதினடைபெறுமென்று நம்புகிறேன். இதன் வருஷச்சந்தா ரூ 1—8—0 தனிப்பிரதி அணா 3. வெளிநாடுகளுக்கு ரூ 2—4—0. வேண்டுவோர், ம. கோபாலகிருஷ்ணையரவர்கள், பத்திராதிபர் "விவேகோதயம்" மதுரை என்ற விலாசத்திற்கெழுதிப் பெறலாம்.

---

4. இந்து புண்யகதைகள்:—இது, ஆர்க்கியலாஜிகல் இலாகா மானேஜர் ஸ்ரீமத் P. V. ஜெகதீச ஐயர் அவர்களால் எழுதப்பட் டது. இதில் வைதிகமார்க்கத்தாரா லநுஷ்டிக்கப்பட்டுவரும் 24 விரதாநுஷ்டானங்களின் முறையும், காலமும், பலனும், அவற்றின் ஐதிகக்கதைகளும் யாவரும் நன்குணருமாறு எழுதப்பட்ட இருபத்து நான்கு அத்தியாயங்க ளடங்கியுள்ளன. விரதாநுஷ்டானக்கிரமங்களை யறியவிரும்பும் ஒவ்வொருவரும் வாங்கிப்படிக்கத்தக்க இப்புத்தகம் இந்துக்களிற் பெண்மக்களுக்கு முபயோகப்படுமாறெழுதியிருப்பது பாராட்டத்தக்கது. இதன்விலை அணா 8. வேண்டுவோர் ஆக்கி யோர்க்கெழுதிப் பெறலாம்.

---

5. வேதாந்தம்:—இது, ஸ்ரீமத்-விவேகாநந்தஸ்வாமிகள் லாகூர்நகரத்திற்செய்த ஒருபந்யாசத்தின்மொழிபெயர்ப்பாக, சிவகெங்கை, ஸ்ரீராமகிருஷ்ண விவேகானந்த வேதாந்த சங்கத்தாரால் ஷை சங்கத்தின் 4-வது ப்ரசுரமாக வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. இதில் அத்தியாத்துமவிஷயங்களை யாவருமறியுமாறு தெளிவான தமிழ் நடையிலெழுதி வெளியிட்ட சங்கத்தாரது நன்முயற்சி பயனடையத் தக்கதே. இதன் விலை அணா 4. வேண்டுவோர் ஷை சங்கத்தின் காரியதரிசியவர்களுக் கெழுதிப்பெறலாம்.

---

6. பாண்டியதேச நாயக்கமன்னர்வரலாறு :—இது, பசுமலை அமெரிக்கன்மிஷன்ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர் என். ஆர். சுப்பிரமண்யசர்மாஅவர்களாற் பலவாற்றானுந் தெரிந்தவிஷயங்களைக் கொண் டெழுதப்பட்டது. இதில், பூர்வீகவரலாறுசொல்லி விசுவநாதநாயக்கர்முதலாக மீநாக்ஷியம்மாள்வரையாக மதுரையையாண்ட நாயக்கமார்கள்சரித்திரங்களை அவரவர்க்கேற்றவாறு சுருக்கியும் விரித்தும் 15 அதிகாரங்களாகப் பகுத்தெழுதப்பட்டிருக்கிறது. சில சரித்திரமன்னர்களின் உருவப்படங்களும், கொடிவழியட்டவணையும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இடையிடையே காணப்படும் எழுத்துப் பிழைகளைத் திருத்திப்படித்துக்கொள்ளும்படி பிழைதிருத்தம் சேர்க்கப்பெற்றால் நலமாயிருக்கும். இதன் விலை அணா 6. வேண்டுவோர் ஆக்கியோர்க்கெழுதிப் பெறலாம்.

---

7. ஜன்மரகிதபோதினி:—இது, ஓமலூர் சப் போஸ்டுமாஸ்டர் ஸ்ரீமான் புஷ்பாலவரதராஜரவர்களால் பல ஆந்திரகிரந்தங்களினுள்ள சாராம்சங்களைத் தேர்ந்து ஆந்திரத்திற் செய்யப்பெற்றதை, ஓமலூர் சப்ரிஜிஸ்டிரார் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ ஸி. கே. நரஸிம்ஹலராஜா அவர்களால் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. இதில் வீடுபேறுபற்றி யெழுதிய நம் முன்னோர்கொள்கையிற் சில கூட்டியும் குறைத்தும், அநுபவமுள்ளதாய்த் தமக்குத்தோன்றியவற்றை உபந்யாசஞ்செய்வதுபோல இடையிடையே பலபாடல்களையும் மேற்கோள்காட்டிப் புதியமுறையில் எழுதியிருக்கும்விஷயங்கள் படிப்பவர்களுக்கு நன்குபுலப்படும். இதன் விலை அணா 8. தபாற்கூலி வேறு. வேண்டுவோர் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ பழனிசாமிபண்டிதர்,சன்மார்க்க சங்கம், ஓமலூர் என்ற விலாசத்திற்கெழுதிப் பெறலாம்.

---

8. சத்தியபோதினி:—இது, சத்தியத்தைப்பற்றி ஸ்ரீமான் புஷ்பாலவரதராஜுலுநாயுடுகாரு அவர்கள் ஆந்திரபாஷையிற்செய்த உபந்யாஸத்தின் மொழிபெயர்ப்பாக ஸி. பழனிசாமிபண்டிதரால் தமிழில் எழுதப்பட்டது. இதன் விலை அணா 2. வேண்டுவோர் ஸி. பழனிசாமிபண்டிதர், சன்மார்க்கசங்கம், ஓமலூர் என்ற விலாசத்துக் கெழுதிப் பெறலாம்.

---

9. துன்பத்தின்மேற்றுன்பம் அல்லது தமன்யரூபி:—இது, தூத்துக்குடி M. A. பீரீஸ் அவர்களால் இயற்றப்பெற்றதொரு தமிழ்நாவல்; கிரவுன் 16 பக்கங்கொண்ட 26 பாரம் நல்லகாகிதத்தில் செவ்விதாயச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. பொழுதுபோக்குமவர்கள் விரும்பிப்படிக்குமாறு கதைகளை விரிவாகக்கற்பித்தெழுதப்பட்டிருக்கிறது. இதன் விலை ரூ 1—4—0. வி. பி. சார்ஜ் வேறு. வேண்டுவோர் ஆக்கியோர்க்கெழுதிப் பெறலாம்.

---

10. பகிரங்கரகஸ்யம் :— இது, ஸ்ரீமத் - விவேகாநந்தஸ்வாமிகள்செய்த உபந்யாஸத்தின்மொழிபெயர்ப்பாகச் சிவகெங்கை ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண விவேகாநந்த வேதாந்த சங்கத்தாரால் தமிழில்வெளியிடப்பட்டது. இதன் விலை அணா 1.

---

11. தேரையர்கரிசலை 300, கல்நண்டு சூத்திரம் 16, யூகிமுனி கரிசலை 36:—இவைமூன்றும் சேர்ந்தொருபுத்தகமாக ஆயுள்வேத பண்டிதர் V.R. சுந்தரம் என்பவரால் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் விலை அணா 12. வேண்டுவோர் சச்சிதானந்த அச்சியந்திரசாலை, கோமளேசுவரன்பேட்டை, சென்னை என்ற விலாசத்துக் கெழுதிப் பெறலாம்.

---

12. பெற்றோரும் பிள்ளைகளும்:—இது முடிகொண்டான் M. M. நாராயணசாமி ஐயரால் உபந்யாஸரூபமாயெழுதப்பட்டது. இதன் விலை அணா 1.

பத்திராதிபர்.